

coaneogra

número 267 - juliol-agost 2008 - preu: 1,80€

PRENSA
CORONA

RESULTATS I IMATGES DELS JOCS JOAN FRAU I EL BASQUET EL PRESIDENT DELS
AMICS DE LA GLOSA LES FESTES EN FOTOGRAFIES ES COLCADOR DES SERRAL
PRIMERA PEDRA DE LA NOVA ESCOLA EL FUTBOL 7 A ALEMANYA

PODEM MILLORAR LES FESTES!

Ja han passat les festes patronals d'enguany, unes festes amb una llarga tradició històrica, com a mínim documentades des de l'any 1414. Atès que la conquesta de Mallorca és el 31 de desembre del 1229, podem afirmar que la implantació de les festes santamarieres en advocació de Santa Margalida són de les més antigues de Mallorca, unes festes que en el transcurs del temps s'han anat canviant, passant de les danses i els balls del 1414 al jocs del 2000, unes festes que han estat i són ben vives, canviant i que han anat evolucionant.

Fa un any ferem una editorial a coanegra on destacàvem la participació dels santamariers en les festes, com també opinàvem que duraven massa dies, prop de vint. Enguany les festes han durat de fet deu dies, encara que una setmana després hi ha dos actes més: sopars de carrers i ruta de moters.

Volem destacar com un encert el fet que les festes s'hagin escurcat, que durin sols deu dies. Ens aventuram que encara poden durar menys dies.

Revisant programes de festes d'altres pobles veim que hi ha un poc de tot: pobles que fan "prefestes", pobles amb calendaris de vint-i-un dies d'actes. També hi ha els actes festius de Sant Joan de Ciutadella, que pràcticament sols abasten quatre dies, això sí, molt intensos i molt viscuts.

El programa de les festes santamarieres és divers, amb actes per a totes les edats i preferències: bicicletades, gimcana jove, músiques, solidaritat, tremponada, revetlles..., amb un plat fort, els jocs i les colles, que fa que sien unes festes peculiars i diferents a les d'altres pobles. Això que sols tenen nou anys de tradició, però el dissabte dels jocs el poble es transforma, no tot, però sí devers 800 del més de 5.500 habitants del poble.

Malgrat que hi ha gent que participa i es passeja per les festes, encara hi ha moltíssima gent que no surt de ca seva. L'acte que congrega més gent no aglutina ni el 15 dels habitants d'aquest poble. On són i què fan els que no surten? Com es poden moure i activar?

Uns parers que hem sentint i recollit tenen a veure

amb l'absència d'una revetlla amb músics que convidassin al ball de sala –sobretot efectuada per a persones de mitjana edat-, com també amb l'absència d'una revetlla de música juvenil amb algun grup modern i de cert renom –sobretot efectuada per a joves. Són dues idees que treim a rotlo perquè puguin ser incorporades com a millores en futures festes.

Altres parers tenen a veure amb la dispersió d'actes en tres places diferents del poble, una dispersió que té un caire positiu però que no crea un veritable cor central físic de les festes. S'ha de dir que veritablement quan hi ha el sentiment més de festes són els tres dies darrers amb actes a la placa Nova, una placa per ventura massa gran i difícil d'omplir de gent. Es veritat que abans les festes es feien a la placa de la Vila, un lloc més acollidor, però que també és petit per encabir tota la gent. Podem comparar l'ambient de festa que hi ha a la placa d'Algaida, la de Bunyola, la de Binissalem o la d'Alaró; això si són places més grans que la nostra placa de la Vila.

L'encert d'empaperinar la placa Nova amb el color de la colla guanyadora dels jocs s'han de destacar molt, però per ventura s'haurien d'empaperinar els laterals del rotlo central per crear més una atmosfera de festa. Com també recuperar el paperí de dalt a baix de tot el carrer Llarg.

Seguint amb propostes d'estètica o de decoració podem llancar que per ventura seria positiu que la decoració de les colles no fos tan dispersa i multiforme, que se cenyís a banderoles de tota mida i forma del color de cada colla, en lloc de la proliferació d'objectes diversos, capsos, bosses de fems de colors, etc. Segurament les banderoles multiformes crearien ambient i serien més estètiques, recuperant les penjades a cases de banderoles del color de cada colla, que aquest any ha estat ben escassa.

En definitiva, tenim unes bones festes patronals que des del nostre modest parer es poden millorar cada vegada un poc més, propostes per poder crear un poc més d'ambient de festa. L'altre repte seria aconseguir moure moltes més persones!

informació

57È HOMENATGE A LA VELLESA

N.C.

El passat mes de juny es va dur a terme l'habitual acte d'homenatge a la vellesa del poble de Santa Maria, organitzat pel Patronat Local d'Homenatge a la Vellesa, en col·laboració amb l'Ajuntament de Santa Maria del Camí, la Fundació La Caixa i La Parròquia del nostre poble.

L'acte va començar amb una missa solemne amb homilia del Rvd. Pere Rosselló, acompanyats del Cor Parroquial i la Coral de Santa Maria, i va seguir amb el Ball de l'Oferta amb els so dels xeremiers Vicenc Cabot i Pep Ordonez.

Després dels homenatjats segueixen la festa on gaudiren d'un refresc i on se'ls hi va lliurar un obsequi.

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES
XARXES DE BAIXA TENSIO
INSTAL·LACIÓ DE BOMBES SUBMERGIBLES
AUTOMATISMES PER PORTES I BARRERES

FORELECTRIC

JOAN FORTEZA
Mòbil 629 609 439
FRANCISCO FORTEZA
Mòbil 629 675 450

Avinguda Jaume III, 8
telèfon / Fax: 971 620 939
07320 SANTA MARIA DEL CAMI
E-mail: forelectric.sl@telefonica.net

*Construccions
Sebastià Bibiloni Sans*

*Reformes - Rustiques - Enrajolats
Empedregats - Estanteries d'obra*

*El Fra. Albert Borquay n. 4
Sta. Maria del Camí - tel.: 971 62 13 95*

SOPAR A LA FRESCA

J.A.

Amb les calorades de l'estiu, les quals sols fa gaire una mesada semblaven que enguany no ens castigarien com en anys passats però que han estat ben a temps de fer-ho, han arribat les primeres vetllades a la fresca al voltant d'una taula ben nodrida de mengívioles viandes i d'aquest vinet nostre que ell tot sol es basta per esvaïr penes i tristors allà on n'hi pugui haver.

Idò els primers que han encetat aquestes reunions han estat, per no perdre es costum, els animosos integrants de l'Associació de Persones Majors, que el primer divendres d'aquest mes de juliol, en nombre de dos centenars llargs, ocuparen les taules que omplien el tram de carrer davant la seu de dita associació.

Mereixen tot els elogis els directius per l'entusiasme que demostren organitzant aquesta classe d'esdeveniments, no mancats de feina i preocupacions pel que pugués suposar d'oblits o deficiències involuntàries. A tots ells els pogueren veure treballant alegres i diligents, servint amb prestesa les taules que tenien encomanades. Enhorabona a tots.

tes altres ocasions la nostra primera ciutadana, la Sra. Batlesa, l'entranyable Rosa Vic, honorà amb la seva presència la reunió, que es perllongà fins a mitja nit amenitzada amb una música de dolça remembrança de temps pretèrits, que convidava a ballar. Al sonar l'hora de la Ventafocs, callà la música i els festius congregats es dissolgueren per no pertorbar el nocturn descans dels veïns dels entorns.

**CONSTRUCCIONS
CAPELLA MARI**

REFORMES EN
GENERAL

FEINES D'OBRA

G.D.

c/ Joan Mesquida, 26. Santa Maria
Tel. 627 44 00 85 . 667 54 54 20

"la Caixa"

Presentació del projecte de millora paisatgística de l'accés al polígon

MAF

El passat dia 16 de juliol la consellera de Territori del Consell, Maria Lluïsa Dubon, es va reunir a l'Ajuntament de Santa Maria del Camí amb la batlessa de Santa Maria, Rosa Vich, i amb el batle de Consell, Andreu Isern, per presentar el projecte d'actuació per minimitzar l'impacte visual dels polígons industrials d'ambdós municipis

El pla presentat s'iniciarà amb els treballs d'adequació paisatgística en els polígons industrials a la carretera que uneix els dos municipis, i consisteix en la sembra d'una línia de rosers silvestres i xipresos amb l'objectiu d'oferir una imatge unitària del conjunt paisatgístic mediterrani. Segons va declarar la consellera, la sembra de pins i lledoners crearà una massa boscosa i suposarà una millora tant per a l'entorn del polígon com per a l'entorn rural.

Festes de Son Fango

La barriada de Son Fango prepara les seves festes d'estiu per Sant Bernat, vos en feim un petit avanç de la programació que estan preparant els veïns de la placa Jaume II, en col·laboració amb un grup de joves del poble

-Divendres dia 15 a partir de les 21'00 h. Gimcana d'estiu per a joves (a partir de 12 anys, inscripcions a la Biblioteca Cas Metge Rei), actuació musical, festa d'escuma i DJ.

-Dissabte dia 16 a partir de les 22'30 h. Verbena amb Ossifar Rivaival entre d'altres.

-Diumenge a les 12'30 h. Corregudes de joies i a les 22'00 h. Representació teatral a càrrec de l'antic Grup de Teatre del Convent d'una obra de Xesc Forteza.

Nous canvis de sentit als carrers del poble

L'Ajuntament ha establert tota una sèrie de canvis a la circulació de vehicles per dins el nucli urbà. El carrer Jaume I, des de les Cases des Mestres queda direcció prohibida tant cap al carrer Llarg com cap a l'Escola Graduada. El carrer Casanovas, abans de doble sentit, queda en sentit únic cap a Jaume I. El carrer Arquitecte Fortesa també queda de sentit únic en tot el seu tracat des del carrer Santa Margalida fins a la placa Nova.

Potser els canvis més notoris són algunes entrades i sortides de la carretera d'Inca (si bé alguns d'aquests canvis ja duen algun temps). Ara ha quedat prohibit entrar des de la carretera cap al carrer de Sa Matanca. Abans ja es prohibí entrar als carrers Andreu Bestard, cap al Camp d'esports, a Costa i Llobera cap a la carretera de Bunyola i a Marquès de Font Santa cap a la placa Nova. També queda prohibit entrar al carrer Gabriel Bibiloni des del carrer de Sa Matanca fins a Ses Cases des Mestres.

L' Obra Cultural Balear a Santa Maria del Camí

El proper 12 de setembre tindrà lloc l'Assemblea constituent de la Delegació de l'Obra Cultural Balear al nostre poble. Els que ja eren i són socis/es seran convocats de forma interna i les persones interessades en fer-se socis/es poden acudir i participar de dita assemblea sempre que allà mateix facin la inscripció de soci/a. La reunió tindrà lloc a la Biblioteca cas Metge Rei, i allà mateix s'elegirà una Comissió Gestora entre els assistents, per engegar l'activitat de la Delegació. Es convida a tothom que vulgui fer-se'n soci/a.

Sopar ex-alumnes

MAF

El passat divendres dia 20 de juny ens varen reunir peus davall taula els companys d'estudis del col legi Ramon Llull nascuts l'any 1966. Aquell, sens dubte, va ser un curs molt nombrós - arribarem a ser més de cinquanta alumnes per aula- i pot ser per això (i per les entremaliadures i l'enrenou que feiem!) som recordats especialment pels mestres.

Malgrat tots hem seguit camins diferents i alguns no viure al nostre poble, sempre hem mantingut el contacte i organitzam sopars i trobades de tant en tant, especialment quan en varem fer quaranta!!

A la convocatòria hi acudirem - malhauradament ja no hi som tots- per compartir menjar i beure, música i ball, records i enyorança, rialles i plors... sempre és un plaer retrobar-nos, especialment en aquests moments, quan la vida es topa amb durs entrebancs. Molts d'anys a tots!

"Horitzons paral·lels"

El passat dissabte dia 5 de juliol el santamarier Toni Tramullas va inaugurar l'exposició de pintura "Horitzons paral·lels" al Casal Can Pere Ignasi de Campos. L'acte va comptar amb un gran nombre d'assistents i de nombrosos familiars i amics que donaren suport al pintor.

Exposició de Xisco Rubio

El pintor Xisco Rubio exposa la seva obra al Museu i Fons Artístic de Porreres. Sota el títol "Entre el temps" mostra les darreres creacions d'aquest pintor santamarier.

La mostra, va ser inaugurada el passat dia 20 de juny i romandrà oberta fins al dia 31 de juliol, l'horari de visites és de dimarts a dissabte: d'11 a 13 hores i els divendres i dissabte de 19 a 21 hores.

FUTUR ECOMUSEU SANTAMARIER

J.A.

El dia 26 del passat mes de juny la sala de plens de la Casa de la Vila fou l'escenari on es desenvolupà la roda de premsa convocada per la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia del Govern balear, ensems amb l'Ajuntament santamarier, a fi d'informar a l'opinió pública sobre el projecte de l'Ecomuseu de Santa Maria del Camí.

Presidia l'acte la Sra. Francesca Vives i Amer, titular de dita conselleria, acompanyada per la Sra. Rosa Vic Vic, batlessa, pel Sr. Jaume Garau Taberner, director general de Fons Europeu, pel Sr. Antoni Oliver Florit, regidor de Promoció Econòmica, i per altres membres del consistori.

La sessió, a la qual assistiren distints mitjans de comunicació tant locals (com és el cas d'aquesta revista) com d'àmbit regional, comencà amb les paraules del Sr. Oliver per donar la benvinguda a la Sra. Consellera i al Sr. Director general de Fons europeu, i per agrair l'assistència dels representats del mitjans. Exposà de manera breu i concisa el motiu de la roda de premsa i passà a continuació l'ús de la paraula a la Sra. Consellera.

La Sra. Vives, després de la salutació als presents, comencà amb unes paraules entranyables i elogioses

PAPERERIA I LLIBRERIA

GALOP

Plaça Nova s/n. - Tel. 971 62 11 98
Santa Maria del Camí (Mallorca)

per al poble de Santa Maria i els seus habitants, recordant les sempre immillorables relacions amb institucions i particulars, i informà seguidament als convocats a la roda de premsa sobre el moment actual dels acords i les directrius bàsiques entre el dos organismes pel que fa a la compra de l'edifici en el qual s'ha d'ubicar el futur Ecomuseu santamarier.

Segons paraules de la Sra. Consellera, Pel que fa a la part corresponent al Fons Europeu, la Sra. Consellera informà que s'han acomplert tots els tràmits i que la Direcció General del Fons ja disposa dels diners.

L'edifici objecte de compra serà uns dels catalogats i emblemàtic del poble, amb la qual cosa es protegeix el patrimoni arquitectònic santamarier.

Quant a les despeses que s'ocasionin per a l'adequació de l'immoble del futur Ecomuseu, aquestes seran financades íntegrament per les arques municipals.

Per acabar la seva intervenció la Sra. Vives va fer un breu recordatori de les tasques realitzades pel seu departament a diferents indrets de la geografia balear, amb un total de 15 projectes i un cost total que puja prop de 9 milions d'euros, als quals s'han d'afegir 20,7 milions € procedents del Fons de Cohesió.

A continuació la Sra. Batlesa, en l'ús de la paraula, passà a exposar la gènesi del tan llargament desitjat i lluitat projecte, que potenciarà el municipi facilitant l'accés de propis i forans als valors patrimonials i culturals del poble, ajudant a reactivar l'economia local en els moments de l'actual crisi. Segons paraules de la Sra. Vic, l'Ecomuseu potenciarà igualment tant el coneixement de la història local passada, com la realitat present.

El museu acollirà exposicions permanents de tot el que fa referència a la cultura vinícola i a la de transformació de l'ametlla, per ser les dues peces claus de l'agro-economia local. També acollirà altres exposicions, com poden ser de fotografies, i servirà de marc per a reunions i demés actes a disposició dels santamariers.

Les passes a fer per a tan ambiciós projecte són: comprar l'edifici per ubicar l'Ecomuseu, fer el projecte, fer gestions amb els propietaris, estudi de la gestió i financiació de l'Ecomuseu.

Actualment s'està en la primera fase, si bé ja es compta amb el suport tècnic d'instàncies superiors per a l'elaboració del projecte.

Acabada la intervenció de la Sra. Batlesa comencà la roda de preguntes.

A la pregunta sobre si ja se sabia quin seria l'edifici elegit, la Sra. Vic contestà que es tenien algunes d'ofertes sobre la taula. Es disposa de mitja dotzena d'edificis possibles que estan pendents de l'estudi tècnic, el resultat del qual es donarà a conèixer en un ple extraordinari, però que fins llavors no es podia manifestar en un sentit ni en altre.

A la pregunta sobre el termini per a la realització del projecte un cop iniciat, respongué que dit termini és de dos anys, sota l'estricta supervisió dels organismes europeus que hi intervenen.

Acabada la roda de preguntes es donà per finalitzada la reunió, als assistents a la qual els fou servit un refrigeri al local de Can Beia.

PESCADILLES
LA REVISTA DE PESCA DE LES ILLES BALEARS
 Revista bimensual de pesca, nàutica i medi ambient de les Illes Balears.

Al teu quiosc a partir del dia 1 de juliol!

Subscriu-te a:
www.pescadilles.com

informació

Bicicletes Endomassades

FESTES PATRONALS 2008

MR

Comencaren divendres 11 de juliol amb la hissada de la bandera carmesí al campanar, i foren anunciades per un esplet de trons, amollats per la societat de cacadors des de la Casa de la Vila i del terrat de casa s'Apotecari. Des d'aquí mateix s'amollaren dos globus meravellosos, que s'enlairaren fins a perdre's de vista. El Xiquets feren un bon pregó i tot seguit es feren les actuacions de playback de les colles, que mostraren una bona preparació i molta marxa per part dels participants. La marxa continuà amb la Nit de Disco i l'escuma. Tota la nit fins a la matinada hi hagué nins, joves i vells a la placa.

Dissabte dia 12 hi hagué la tremponada popular, amb la col laboració desinteressada de les diverses associacions del poble. Després Havaneres, ball de bot i per acabar cinema a la fresca. El vespre anà de més a menys: molta gent a la tremponada i llavors, a causa del fred i de l'aire que pegava a la placa Nova el públic anà mancabant.

Diumenge dia 13 es feu la Diada intercultural, una jornada solidària on es trobaren i compartiren el ball de bot amb el tango, les havaneres i la dansa oriental. Les paradetes amb diversos menjars internacionals

arrodoniren la festa.

Dilluns a l'avinguda Jaume III, amb molt de públic, nins i majors, es feu el contacontes de les llegendes del Rei En Jaume a càrrec de Magda Roig. Després els nins pintaren escenes dels contes al paviment del carrer, cosa que per a ells era nova i sorprenent. El vespre a la placa de la Vila, concert pedagògic i concert de jazz amb patrocini de la Caixa.

Dimarts dia 15 les bicicletes endomassades partiren de la placa de la Vila per envoltar el poble. Calculam que eren més de dues-centes bicicletes. La batllessa, la regidora de festes i algú mes anaven amb disfresses de cavallers del Rei En Jaume. A continuació, actuació musical del grup Eclipsi, on actua la nina santamariera Isabel Torres Ferrer, que destacà amb un concert de més d'una hora, moltíssim per a la seva edat.

Dimecres actuà la Banda de Música a Ses Cases des Mestres, i es realitzà la Gimcana nocturna, organitzada pel grup de joves S'Estació. Amb el tema de l'oest, on molts de participants anaven amb capell i pistoles, fou un èxit, llevat del final que, quan tothom esperava acabar la prova final a la piscina, aquesta va

Actuació del grup Eclipse

Contacontes del Rei en Jaume

Pintada pel carrer Jaume I

estar tancada i els participants quedaren fellons!

Dijous una bicicletada nocturna sortí del camp d'esports; anaren per el camí de Son Ganxo fins als Coscolls a veure les llegendàries potades del rei en Jaume. Després hi hagué nedada a la piscina municipal, sopar compartit i música.

Divendres 18 la Coral va fer el XIV Concert de la Patrona a l'església parroquial. Després berbena a la placa Nova amb l'espectacle "Mallorca Yé-yé", un revival de la música dels anys seixanta i setanta. Les orquestres Rodamons i Rocking Shadows ens delitaren amb rock, twist, etc. El nostre Llorenc Santamaria es ficà ràpidament el públic dins la butxaca com fa sempre aquí. Enguany s'ha que ressaltar que estava envoltat d'un gran grup de músics, percussió i cor. Actuà amb la vitalitat que el caracteritza cantant rock, i endolcint la veu i el gest per a les cançons romàntiques. Arrodoní el vespre una bona actuació del grup Xicarandana.

Dissabte 19 les colles feren acte de presència per als IX Jocs Populars. Hem de dir que com altres anys l'aigua va fer llarg!, i no precisament per les pistoles d'aigua o pels globus omplits i llancats. Els protagonistes eren els que duïen mànegues connectades a bombes a pressió. No es pot dir que els participants anaven esquitxats, anaven remulls. Les proves es desenvoluparen com sempre (sacs, corda, ferradura, barra, pal ensabonat, etc.) entre bulla i rialles. Dirigí els jocs Maria Antònia Ferrer i és destacable que, al jurat, hi havia gent de fora poble per evitar pressions i que fos més imparcial. En acabar els jocs hi hagué sopar a base de pa amb sobrassada, formatge, coca de trempó, beguda i s'ndria per a tothom, i finalment ball i música a la placa amb quatre conjunts.

Diumenge 20 de juliol, dia de Santa Margalida, dia central de les festes, comencà amb el cercavila de les xeremies de Santa Maria, corregudes de joies i gelat per a tothom. Al vespre missa concelebrada a la parròquia i, per acabar, comèdia a càrrec del grup de S'Escoleta: "Es viatge del tio capellà".

Pràcticament acabades les festes, que enguany s'han concentrat en deu dies a diferència d'alguns anys anteriors, només restaven tres activitats a realitzar el cap de setmana següent: els sopars a la fresca (dissabte 26) i la innovadora volta mototurística i les teresetes del diumenge dia 27. Molts d'anys visquem les festes de la patrona!

1a Gimcana juvenil de l'Oest

Prova de la gimcana juvenil

Inauguració de l'exposició Mallorca YE-YE

Grup de teatre s'Escoleta

Actuació de Llorenç Santamaria

informació

PLAYBACK DE LES COLLES

Bar Gelateria

Can Pep

TAPES I ENTREPANS

Plaça Hostals, 34 - tel. 971 140 334
Santa Maria del Camí

VIDRES STA. MARÍA

***Vidres, Aluminis, Manpares,
Bany, Persianes...***

Poligon Son Llaut - 07320 Sta. Maria
Teléfono 971 140 034 - Fax 971 140 700
móvil 639 289 776

LES COLLES

Els jocs populars s'han convertit en l'acte central de les festes santamarieres. Hi ha un munt de colles ben animades que arrepleguen a prop de vuit-cents santamariers i forans que s'hi apunten. Us oferim un complet reportatge fotogràfic de Rafel Pisà que il·lustra com foren els jocs. En aquest cap, pensam que les imatges trameten molta més informació que les paraules.

**MAGATZEM
DE MATERIAL
DE CONSTRUCCIÓ**

Joaquín Esteso S.L.

*C/. de l'Església, 11
Tel: 971 62 01 81 Santa Maria del Camí*

SNACK-BAR
CELLER
S A
FONT
SANTA
MARIA
DEL
CAMI

ESPECIALITAT
EN
CUINA
TÍPICA
MALLORQUINA

Tancat el dimecres

tel.: 971 62 03 02

M IQUEL
SERN

INSTAL·LADOR ELECTRICISTA

TEL. 971 14 02 09
971 62 10 66
MÓVIL: 649 49 64 19

c/. Quartades nº 1-2º - 1
07320 Santa Maria de Camí

BAR
CA'N FRANCO
Pa amb oli, tota classe de beverars
TAPES
Quarter IV, 83 - tel. 971 62 03 82
Santa Maria del Camí

MAGATZEMS DE MATERIALS
GAMUNDI
Gabriel Mesquida, 1

FERRERIA JUAN COLL S.L.
FERRO I ALUMINI

Reixes - Balcons - Portes
 Portes basculants
 Persianes en alumini i ferro

Polígon Son Llaüt - 07320 - Santa Maria del Camí
 tels/Fax: 971 620 252 - mòbil Joan 607 496 602

ESTANC N° 1

FONER

*Papereria
 Tabac
 Fotocopiadora
 Servei de fax*

*Horari:
 Dilluns a divendres
 de 9 a 14 h.
 i de 15,30' h. a 20 h.
 Dissabtes i
 diumenges de 9 a 14 h.*

informació

PUNTUACIÓ DE LES COLLES DELS IX JOCS POPULARS

Els Galls de possessió

Núm	COLLA	COLOR	PUNTUACIÓ FINAL
5	Moixots	Beig	74
12	Desastres	Cel	64
4	Els Mussols	Verd herba	57
7	Siurells	Vermell	56
8	Factoria de So	Negre	55
18	Nousabem	Blavé	54
15	Xiquets	Rosa	53
22	Carabassots	Taronja fort	52
3	Mopis	Verd pistatxo	51
19	Sargantanes	Retxes blanques i negres	50
1	Jugafasuà	Grana	49
17	Un pok de sang	Negre amb topes vermells	48
10	Expontàneos	Marró	47
11	Llet d'ametla	Senyera	47
21	Darrers	Lila	46
13	Tomeu Quely	Blau amb topes blancs	44
9	Xoriguers	Taronja	39
20	Esturmiats	Verd i Negre retxat	39
6	Ximixurris	Groc	31
16	Ben tullits	Fucsia	31
23	Pixaolives	Verd oliva	31
2	Jovent	Quadres blanc i blau	29
14	Els cap de fava	Carmesí amb vorera verda	24

SANTA MARGALIDA: JOIES, HOMENATGE I TEATRE

J.A.

Corregudes de joies

Xeremiers de Muro

AUTOESCOLA RUBI

CLASSES DE TEORIA A LES 19 HORES

LLICÈNCIES DE CICLOMOTOR,
EXÀMEN EN AUTOESCOLA

Carrer Jaume Juan, 9 SANTA MARIA - 971 62 03 31

Sa nostra Patrona no ens podia fallar i així va ser. Des de bon de matí fins a les darreres hores de claror, dins un cel nítid, sense cap rastre de núvols, brillà un sol esplendorós, els raigs del qual feien desitjables les ombres que es tenien a l'abast. No sabem si aquesta fou l'encesa de la monja o si no ho fou, però no hi dubte que la Santa ha estat fidel a la seva cita.

Així i tot, desafiant la calorada que no va remetre en cap moment, grans i petits es concentraren baix els plàtans de la Placa Nova; uns per participar a les corregudes de joies i els altres per fer d'espectadors i animar als corredors.

No hi podia faltar a aquest tradicional i festiu esdeveniment la presència d'una colla de xeremiers, que amb les seves sonades amenitzessin la reunió. I així va ser, sols que no fou una, sinó dues les colles allà congregades. Tampoc hi podia faltar a aquella cita En Toni Marcé "Xisples", i allà estava acompanyant als joves xeremiers. En Toni duu dins el cor aquestes festes, puix no en va no ha deixat de sonar-hi al llar dels darrers 50 anys.

A les cares dels petits, vertaders protagonistes de la festa, s'hi reflectien tant l'alegria dels guanyadors, com la il·lusió del qui espera ser-ho, però no hi mancava en totes l'emoció del moment. Hi hagué qualche caiguda, estopejada amb aigua clara, que no fou bastant per desanimar als participants. Amb la promesa de futures edicions, acabà la festa, mentres es degustava un fresquívol i refrescant gelat.

Acabaren les corregudes de joies just a temps per assistir a la missa solemne concel.lebrada en honor de la Patrona. El temple estava ple de santamariers que d'aquesta manera volien honorar a la que sempre ha estat la seva intercessora i protectora. Al llarg de l'homilia, el Sr. Rector glossà la figura de N'Andreu Comas "David", a l'aniversari del seu traspàs, recordant vivències compartides amb l'amic absent. Un flux de paraules plenes de sentiment li sortia dels llavis, puix que així ocorre quan és el cor el qui parla.

Acabada la missa, i als peus de l'altar major, es reté un sentit i ben merescut homenatge a l'insigne mestre de xeremiers. El cerimonial de l'acte fou introduït per la gentil, ubiqua i exemple de presentadores, la

Sonada dels Xeremiers Santamariers

Acabada la missa, i als peus de l'altar major, es reté un sentit i ben merescut homenatge a l'insigne mestre de xeremiers.

popular Maria Antònia Ferrer.

El concert, puix que d'un vertader concert es tractà, corregué a càrrec dels aplecs de colles de xeremiers de Muro i de Sòller. El repertori que oferiren constà tant de sonades del propi homenatjat, com d'altres peces de distinta procedència, les quals en conjunt feren les delícies dels assistents que després de cada interpretació no es cansaven d'aplaudir, palesant d'aquella manera el seu content i la seva admiració.

L'homenatge no hagués estat complet sense la presència del qui fou inseparable company de N'Andreu; el qui amb ell compartí llargues hores sonant per les places i carrers dels pobles mallorquins; el seu flabioler, el seu amic, En Toni Marcé "Xisples", que en unió dels joves xeremiers de Santa Maria, En Pep Ordóñez i En Vicenc Cabot, sonà dues peces molt emotives.

Al final de l'audició la Sra. Batllessa lliurà a la filla de l'homenatjat, a la seva companya, a En Toni Marcé i als joves components de la colla de xeremiers uns

obsequis commemoratius de l'esdeveniment.

Tot seguit, músics i familiars foren obsequiats amb un refrigeri al local de Can Beia, servit amb la proverbial atenció i cortesia del seu amo En Lluís Meroño.

Per acabar d'arrodonir la vesprada hi hagué funció de teatre a la Placa Nova, a càrrec del Grup de S'Escoleta que posà en escena l'obra d'En Xesc Forteza "Es Viatge del Tio Capellà", les entremaliades situacions còmiques de la qual aixecaren no pocs entusiasmes i aplaudiments. Enhorabona a tots els seus components.

EL NOU CEIP DE SANTA MARIA DEL CAMÍ EN CONSTRUCCIÓ

BC

La consellera d'Educació i la batlessa col·locaren la primera pedra el dilluns
21 de juliol

El propassat dilluns dia 21 de juliol del 2008 es féu l'acte simbòlic de col·locació de la primera pedra del nou CEIP de Santa Maria del Camí a Ca sa Senyora Nissa; les obres s'havien iniciat el passat 14 de maig del 2008.

L'acte de col·locació de la primera pedra és una celebració simbòlica per inaugurar de forma oficial les obres de construcció del nou equipament escolar. Bàrbara Galmes, consellera d'educació, i Rosa Vich posaren unes palades de ciment a la primera pedra.

Ambdues estaven acompanyades per personal polític de les seves administracions. La consellera venia acompanyada pel director general de Planificació i Centres, pel gerent de l'IBISEC –organisme que gestiona totes les obres de la conselleria-, com també per altres càrrecs directius. La batlessa santamariera estava acompanyada pels regidors de l'equip de govern –exceptuant el d'UM-, i dos dels quatre regidors del PP; tampoc no hi era el regidor d'EU-EV.

Per part de la comunitat educativa hi havia l'equip directiu del CP Melcior Rosselló i Simonet i representants de la junta directiva de l'AMIPA.

Després de la col·locació de la primera pedra i abans dels discursos protocol·laris, els representants de l'AMIPA feren entrega d'un pergami a la consellera i un

altre a la batlessa, que reproduïm en aquesta revista. El pergami era un agraïment per la construcció del nou CEIP, una demanda de celeritat i la petició formal de la construcció d'un institut d'educació Secundària –IES- a Santa Maria del Camí.

Els parlaments foren oberts per Rosa Vich, que comentà la importància de la nova construcció educativa, que millorarà la qualitat educativa dels infants santamariers i suposa una important inversió municipal en accessos i serveis; també agrai a la consellera el fet que aquest centre sia una realitat prest, com també sol·licità la construcció d'un IES a Santa Maria del Camí. A continuació Bàrbara Galmes expressà la seva satisfacció pel que suposa per als santamariers aquesta important inversió educativa, que completarà i millorarà l'antic edifici, argumentà que hi ha un creixent increment d'alumnat, el que fa que des de la conselleria s'hagi aprovat el pla

Col·locació de la primera pedra del nou CEIP.

Bàrbara Galmes, consellera d'Educació, i Rosa Vich, batlessa de Santa Maria del Camí, dirigiren unes paraules als assistents a l'acte.

Plànol dels alcats del nou CEIP; el de dalt de tot és el principal, és a dir, el de l'accés al centre.

d'equipaments 2008-2009, del qual el de Santa Maria n'és un dels primers, al mateix temps que estudiaran les peticions realitzades.

Després els arquitectes redactors del projecte feren una explicació del que serà el nou centre, a través d'uns plànols exposats a l'interior d'una carpa que permetien fer-se una idea de com serà aquest nou centre educatiu d'infantil i primària.

Finalment s'oferí als prop de quaranta assistents un refrigeri a l'interior de la carpa.

El Pla d'infraestructures educatives 2008-2009 de la Conselleria d'Educació, del qual forma part el nou centre santamarier, suposa una inversió de 120 milions d'euros, la construcció de 22 nous centres i la reforma d'altres 38. En aquest pla no hi ha la previsió del nou IES per Santa Maria del Camí. L'AMIPA espera que en el proper pla 2010-2011 ja hi hagi un projecte i una consignació pressupostaria per a l'IES de Santa Maria del Camí.

El nou CEIP de Santa Maria del Camí suposa una inversió de la Conselleria d'Educació de 2.919.179,66 €. L'edifici tindrà forma d'U i consta de dues plantes. La seva capacitat és de 12 aules de primària per a 300 alumnes i 6 d'educació infantil per a 150 alumnes, amb una cabuda total de 450 alumnes –actualment el CP Melcior Rosselló i Simonet té 402 alumnes.

L'Ajuntament de Santa Maria del Camí també ha de fer una inversió aquest 2008 de 95.692,09 € per a dotació de serveis –aigua potable, pluvials, clavegueram– i per als accessos al recinte escolar.

Noemi
Esmeralda

**Joieria tradicional mallorquina
Reparació i restauració de joies,
creacions pròpies**

Reina Esclaramunda 4, Palma-tel: 971710907

BAR
CA'N BEIA

**CARRER OLESA, 4 Tel. 971 620070
SANTA MARIA DEL CAMÍ**

Equip d'arquitectes, aparellador i enginyer autors del projecte del nou CEIP.

Els arquitectes redactors del projecte són Ana Bonet Miro i Luca Brunelli, que tenen el seu estudi a Madrid. L'empresa adjudicatària de les obres és Contratas y Obras Empresa Constructora,SA.

Aquest acte simbòlic fou molt celebrat per tots els assistents, tant de la conselleria com de l'ajuntament, com també pels representants dels docents i de l'AMIPA del CP Melcior Rosselló i Simonet, ja que és un acte que clou una llarga història que començà formalment el 24 de novembre del 2003, dia en què oficialment la comunitat educativa santamariera i l'ajuntament sol licitaren la construcció del nou CEIP a Santa Maria del Camí. Sens dubte és una important inversió, adreçada a les necessitats educatives dels nins i les nines de Santa Maria i que millorarà la qualitat de l'educació de les generacions futures de santamariers. Ara cal, com diu el rètol oficial que hi ha a les obres, que es compleixi el termini d'execució: 15 de maig del 2009.

Vista panoràmica del centre elaborada per l'equip redactor del projecte.

**INSTAL.LADORA
STA. MARIA**

Llorenç Sans Rosselló

C/ Casesnoves Nº 23
Sta Maria
TEL: 971 62 06 02

**VIVERS
SANTA
MARIA**

Camí des Raiguer, 77 - Santa Maria del Camí
Tel: 971 140 041

opinió

VOLEM UN INSTITUT A SANTA MARIA DEL CAMÍ: VOLEM L'IES, JA!

Junta Directiva de l'AMIPA del CP Melcior Rosselló i Simonet

AMiPA COL·LEGI PÚBLIC MELCIOR ROSSELLÓ I SIMONET
Santa Maria del Camí
Santa Maria del Camí, 21 de juliol de 2008

Honorable senyora Consellera d'Educació i Cultura
Senyora Batlessa de Santa Maria del Camí

Benvolgudes senyores,
Avui és un dia que celebrem la col·locació simbòlica de la primera pedra del nou CEIP de Santa Maria del Camí. Una necessitat vital per millorar l'educació dels infants santamariners del CP Melcior Rosselló i Simonet que actualment estan estrets i amb aules prefabricades. Han hagut de passar gairebé cinc anys des de la petició formal de la seva construcció el 24 de novembre del 2003. La seva consecució ha estat llarga, lenta i complexa. Però avui estam d'enhorabona, i volem expressar públicament el nostre agraïment perquè el nou CEIP ja és una realitat. Desitjam que les obres, la dotació de mobiliari, els accessos, i la dotació de serveis –aigües netes, clavegueram, pluvials, electricitat- estiguin llests per setembre del 2009. Amb l'objectiu de poder-hi impartir el curs 2009-10 amb normalitat.

També volem trametre la necessitat de que es planifiqui cara al curs 2009-10 i als propers cursos la dotació d'aules i edificis educatius a Santa Maria del Camí: les possibles tres línies educatives al nou CEIP en un futur, l'ús dels dos centres educatius, etc.

També en un dia tan simbòlic com avui, volem sol·licitar ja la construcció d'un IES a Santa Maria del Camí, tal i com es detalla al vigent mapa escolar de les Illes Balears. Els hi demanam molt sincerament que es comencin els tràmits per la cessió dels terrenys a la Conselleria d'Educació i Cultura per a la construcció d'un IES a Santa Maria del Camí, que es comencin els tràmits per la construcció d'un IES a Santa Maria del Camí, volem que aquests dos tràmits s'iniciïn tot d'una. Una nova inversió en infraestructures educatives que millorarà ferm la qualitat de l'ensenyament als adolescents santamariners, de tal manera que podran cursar l'ESO al seu poble natal i de residència. Al mateix temps que descongestionarà el massificat IES de Marratxí.

En definitiva, d'una banda trametrem la nostra satisfacció pel nou CEIP en construcció, però també sol·licitam la cessió dels terrenys per part de l'Ajuntament de Santa Maria del Camí i sol·licitam la construcció d'un IES a Santa Maria del Camí a la Conselleria d'Educació i Cultura.

Una salutació molt cordial,
La Junta Directiva de l'AMIPA
del CP Melcior Rosselló i Simonet

L'escola nova ja s'ha començat a fer. Els moviments de terres i les primeres runes donen fe que, si tot va així com toca, els al lots de Santa Maria del Camí, per al curs 2009-2010, estrenaran el nou centre escolar. Aconseguir-ho ha estat una tasca que ha suposat bastants empentes i molts de maldecaps a tots els qui, d'una manera o d'altra, s'han arrambat en aquest projecte per poder-lo fer realitat. El que tothom tenia clar era l'imperiosa necessitat d'unes noves infraestructures que donessin cabuda i qualitat a l'ensenyament del nostres fills, ja que hi ha hagut un creixement continuat de la matrícula d'alumnes. Es poden recordar algunes de les dificultats actuals: aules prefabricades davant l'escola, estretor del menjador escolar, no disposar d'aules polivalents, pati massa petit...
La realitat de la construcció de la nova escola ja evident, no ha estat ni fàcil ni ràpida. S'ha de recordar

que ja es demanà formalment el 24 de novembre del 2003, a una reunió amb el director general de Planificació i Centres, la batlessa de Santa Maria, l'equip directiu del CP i els representants de l'AMIPA. Aquest dia se sol·licita i constata la necessitat de construir un nou centre educatiu a Santa Maria del Camí. La Conselleria demana cessió del solar i afirma que estudiarà el tema, l'Ajuntament de Santa Maria del Camí manifesta que cercarà i disposarà d'un solar. Des d'aquella data gairebé han passat cinc anys.

Des d'aquesta perspectiva de millora i de temps per assolir resultats visibles, a la passada assemblea general de pares i mares d'alumnes del CP Melcior Rosselló i Simonet es va llençar un nou envit a tots aquells pares, a totes aquelles persones amb sensibilitat i convenciment, que la inversió més bona i més rendible de cara al futur és la de fer-ho en la millora de l'ensenyament dels nostres fills i de les noves generacions. Amb aquesta idea es va proposar la creació d'una plataforma ciutadana en què hi tinguin cabuda totes i cadascuna de les entitats i associacions santamarineres per fer front comú per demanar la construcció d'un institut d'ensenyança secundària a Santa Maria del Camí.

La proposta fou avalada per unanimitat de tots els assistents, quedant que, amb l'inici del nou curs escolar, es posaria en marxa tota una sèrie d'activitats informatives per dirigir, organitzar i donar forma a aquest nou col·lectiu, de cara a l'únic objectiu de la plataforma: la consecució d'un institut per a Santa Maria del Camí.

Des d'aquestes retxes volem llençar un convit entre tots els pares, les mares i tots els veïnats del nostre poble perquè la necessitat d'un institut es converteixi en objectiu prioritari i comú i on cadascú, i a la seva manera, pugui aportar la seva contribució per poder-ho aconseguir.

Hem de recordar que al vigent mapa escolar de la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears hi ha ubicat un IES a Santa Maria del Camí. Volem que aquesta declaració inicial d'intencions es materialitzi ja i prest en: la cessió d'uns terrenys de l'Ajuntament de Santa Maria del Camí a la conselleria, l'encàrrec del projecte tècnic de construcció d'un IES i la dotació pressupostària per a la seva execució, tot esperant i desitjant que en poc temps disposem d'evidències i no haguem d'estar novament cinc anys esperant.

CONVERSA AMB EL PRESIDENT D'AMICS DE LA GLOSA.

Es dimecres migdia i trobam en Pere Roca Matas a la sortida de les dependències del Jutjat de Pau, del qual ell és el titular. En Pere és un personatge forca conegut per tots els santamariers i no cal donar-lo a conèixer, però pot ser que alguns aspectes que envolten i han envoltat la seva figura no siguin tan coneguts i per aquesta raó ens atrevim a fer-ne un poc la recordança.

De ben jove li vénen dues afeccions, que si bé una d'elles fa temps que deixà de practicar-la, l'altra en canvi l'ha anat conreant al llarg del temps i encara ho fa. La primera és la seva afecció a la música, afecció que li inculcà un mestre singular, amant de la cultura en les seves diferents formes, com fou en Joan Juan Pastor, àlies Cabil la, fins al punt d'arribar a formar amb altres companys santamariers una incipient orquestra de cambra que disposava d'un professor per a cada un dels instruments. Per al violí, Nereo Espinosa i Jaume Pina; per al piano Jaume Roig i per al violoncel en Muntaner. En Pere tocava aquest darrer instrument, que encara conserva a casa seva, i si no ho feia com un virtuós almanco se'n comencava a desfer bé.

L'altra afecció que ha mantengut al llarg de la seva vida, la qual conrea amb dignitat, és la seva afecció a la literatura, i més concretament a la poesia, essent un gran recitador de poemes. Però no content amb això cultiva la glosa escrita, la que entenem com a poesia popular. Des d'un principi vol deixar ben clar que ell està per aquesta classe de poesia, la que segons les seves pròpies paraules és planera i bona d'entendre per tothom, deixant a part la poesia culta, el que no vol dir amb això que la menysprea.

Després d'unes paraules de salutació no podem evitar preguntar-li sobre la seva funció judicial.

Pere, són ja uns quants anys que vens exercint el càrrec de jutge de pau, m'imagín que al llarg d'aquest temps hauràs hagut d'intervenir en litigis de tota casta.

Cert, així és estat i encara no m'hi he arribat a acostumar. M'afecten sobre manera els plets entre veïns i fins i tot entre membres d'una mateixa família, essent una de les meves feines la de procurar ajudar-los a resoldre les seves diferències d'una manera

amistosa a fi d'evitar-los altres procediments judicials, llargs i onerosos, cosa que m'alegra si ho aconseguisc, però no sempre és així.

Pere, de qui depèn el Jutjat de Pau que tu regeixes?

Els jutjats de pau depenen d'un dels jutjats de Palma, com és el nostre cas, o d'altres jutjats comarcals. Nosaltres despatxam directament amb el Jutjat de Palma. Vull fer menció de la tasca que realitza la secretària del meu jutjat, na Rebeca de los Rios, el cel i la dedicació de la qual són inestimables.

Coneixem la teva gran afecció a les gloses, i ens agradaria saber d'on et ve aquesta dèria.

Potser aquest amor a les gloses sigui un heretatge de la meva avior, puix el meu repadrí patern, en Pau Bover, era un bon glosador. Ell va dedicar les gloses al rector Caldentey, de sentida memòria.

Hem vist anunciada la convocatòria del IV Certamen de Gloses de Santa Maria del Camí, organitzat per l'Associació Cultural Amics de la Glosa de Santa Maria del Camí, de la qual tu n'ets el president, i voldríem que ens parlassis d'aquest esdeveniment.

Com ja ve essent habitual al llarg dels darrers anys, tampoc no hem volgut deixar passar aquest 2008 sense aquesta demostració de cultura popular que representa la celebració d'aquesta casta de certàmens. Cal dir que en aquesta ocasió els Amics de la Glosa ens presentam en solitari, puix en les anteriors edicions ho havíem fet conjuntament amb l'Associació de Pensionistes i Jubilats, del si de la qual en sortí la que jo tenc l'honor de presidir.

Teniu contactes amb altres entitats culturals que es dediquin com vosaltres al món de la glosa?

Sí, des d'un principi hem comptat amb la inestimable ajuda i col·laboració de l'Associació Cultural Artà,

dirigida per Serafi Guiscafré, i de l'associació manacorina Es Canonge de Santa Cirga, a més del guiatge personal d'en Felip Munar i d'en Miquel Sbert, força coneguts dins el món de la cultura popular mallorquina com per ara fer el seu elogi. A tots ells vull agrair-los des d'aquestes pàgines la seva cooperació.

Ara voldríem que ens parlassis dels aspectes econòmics. De despeses i de com vos finançau.

Bé, com ja t'he dit abans, fins a aquest IV certamen havíem concorregut juntament amb Pensionistes, els quals rebien una subvenció de l'antic Institut d'Esports i Serveis Socials per fer front a les despeses dels concursos. Ara, en solitari, ens hem de proveir de les subvencions que atorga el Consell Insular de Mallorca mitjancant el seu Departament de Cultura i Patrimoni, a més de les ajudes del nostre ajuntament i altres donacions d'entitats bancàries i d'algun particular.

Per altra banda Amics de la Glosa ja coneix el que és presentar-se en solitari amb els seus propis recursos, i parl d'un partit de futbol al camp d'esports Antoni Gelabert entre veterans del Mallorca i una selecció santamariera, l'organització del qual fou obra d'en Pere Pou, vocal de l'associació. Un altre esdeveniment fou l'escenificació de la sarsuela "Ai, Joaquin que has vengut de prim" a les Cases de Mestres, activitat subvencionada pel Consell de Mallorca.

Ens sembla, si no anam errats, que hi ha pendent l'edició del llibre de les gloses del darrer certamen celebrat.

Efectivament, se'ns ha endarrerit una mica l'edició d'aquest llibre per causes alienes a la nostra voluntat, però que estan en vies de solució i esperam poder-lo presentar aviat.

Participau com la resta d'entitats santamarieres, a les activitats lúdiques i culturals que organitza l'ajuntament?

Com ja ve essent habitual al llarg dels darrers anys, tampoc no hem volgut deixar passar aquest 2008 sense aquesta demostració de cultura popular que representa la celebració d'aquesta casta de certàmens.

Sempre hem procurat comptar amb l'actuació dels millors glosadors, no sols de Mallorca, sinó també de fora de l'illa. Hem tengut glosadors de Menorca i d'Eivissa i fins i tot representacions de glosadors en altres llegües

Sí. Fins ara, i la nostra intenció és de continuar fent-ho, hem participat a fritades i tremponades, a més de fer-ho a l'homenatge que es reté al Sr. Rector pels seus 25 anys al poble.

Ens agradaria que ens avançassis en què consistirà la festa de lliurament dels guardons del Certamen, que tindrà lloc a Ses Cases des Mestres.

Com bé sabeu sempre hem procurat comptar amb l'actuació dels millors glosadors, no sols de Mallorca, sinó també de fora de l'illa. Hem tengut glosadors de Menorca i d'Eivissa i fins i tot representacions de glosadors en altres llegües. Parlant d'aquest tema, vull dir-te que tenim una sèrie de concursants del Principat que en cada ocasió són fidels a la nostra crida i no deixen de participar. Bé, seguint amb el que anàvem, com veis no hem deixat de comptar amb distintes modalitats de cultura popular, que hauran agradat més o manco segons les preferències de cada espectador. Aquest any, per a la festa de lliurament

dels guardons, que serà, Déu mitjancant, el dia 4 d'octubre, dia de Sant Francesc, ens hem decidit pel glosat mallorquí de picat, que és el que més agrada als aficionats dels nostres pobles, i així comptarem amb una sèrie de glosadors ben coneguts dins Mallorca.

Voldriem ara que ens parlassis sobre aquest IV Certamen.

Poques coses tenc més a afegir a les ja dites, com no sia manifestar-vos el sentiment de confiança en la participació dels seguidors dels nostres certàmens. Que convidam tothom a participar-hi sense por, puix que tots duim un glosador a dins, el qual a vegades necessita una empenta per sortir al món exterior. Trobareu les bases del certamen, que si hi estau interessats podreu seguir, en aquesta mateixa revista. Així que animau-vos i participau, per fer, entre tots, més gran i noble aquesta llegua nostra tan estimada.

Moltes gràcies, Pere, per haver-nos atesos tan gentilment. Vos desitjam a tu i a l'associació que presideixes el millor dels èxits en aquest IV Certamen i en totes aquelles mostres de cultura on vos presenteu.

Gràcies a vosaltres per l'interès que demostrau envers Amics de la Glosa.

HORTUS
v i v e r

Camí de Coanegra s/n - tel.: 971 62 02 79

informació

IV CERTAMEN DE GLOSES ORGANITZAT PER L'ASSOCIACIÓ CULTURAL AMICS DE LA GLOSA DE SANTA MARIA DEL CAMÍ

PLEC DE CONDICIONS

L'Associació Cultural Amics de la Glosa de Santa Maria del Camí, convoca la quarta edició del CERTAMEN DE GLOSES (POESIA POPULAR) que es regirà pel plec de condicions següent:

- 1.- Les gloses seran de tema lliure. Cada concursant podrà presentar-ne fins a tres, signades amb pseudònim.
- 2.- Els treballs han de ser originals i inèdits, redactats en llengua catalana.
- 3.- Hauran de tenir un mínim de dotze estrofes.
- 4.- El termini de presentació acabarà dia 14 de setembre del 2008, considerant-se incloses totes les obres que en aquesta data estiguin en poder dels organitzadors.
- 5.- Els treballs concursaran anònimament, per la qual cosa el nom de l'autor no pot aparèixer en cap lloc dels papers presentats.
- 6.- Les gloses es presentaran per triplicat exemplar.
- 7.- Cada treball ha d'anar acompanyat de la PLICA corresponent, que consisteix en un sobre damunt del qual figurarà el pseudònim i el títol de la glosa. Dins d'aquest sobre tancat hi aniran les dades del concursant: nom, adreça, codi postal i telèfon.
- 8.- Qualsevol obra presentada que no s'adapti a alguna de les condicions d'aquest plec, serà declarada fora de concurs.
- 9.- Els premis seran els següents:

1er.	Premi en metàl·lic de	600 euros,	diploma i trofeu.
2n.	"	300 euros i diploma	
3er.	"	200 "	"
4t.	"	100 "	"

A partir del 5è classificat, diploma a cada un.

- 10.- El jurat estarà format per tres persones de reconegut prestigi dins el món de la literatura popular i un membre de l'associació organitzadora.
- 11.- Queda a parer del jurat declarar deserts els premis, així com també concedir els accèssits que consideri oportuns.
- 12.- Les decisions del Jurat són inapel·lables.
- 13.- El lliurament dels guardons tindrà lloc a l'AUDITORI DE SES CASES DES MESTRES de Santa Maria del Camí, el dissabte dia 4 d'octubre del 2008 a les 21,00 hores.
Els guanyadors del primer, segon, tercer i quart premis, o les persones en qui deleguin, llegiran en públic els treballs premiats.
- 14.- Els organitzadors es reserven els drets d'editar un llibre amb els treballs que es presentin al concurs, tant si són premiats com si no.
- 15.- Per a qualsevol consulta sobre aquest CERTAMEN es poden dirigir al telèfon 686885933.
- 16.- El sol fet de concursar implica l'acceptació de les condicions incloses en aquest plec.
- 17.- 1) Qualsevol cas no previst en aquest plec de condicions serà resolt pels organitzadors.
2) Els treballs presentats que no observin les més elementals normes d'ètica i de respecte a persones i institucions seran refusats.

Tota la correspondència relacionada amb el Certamen s'ha d'enviar a l'adreça següent:

ASSOCIACIÓ CULTURAL AMICS DE LA GLOSA DE SANTA MARIA DEL CAMÍ.
Carrer Marquès de la Font Santa 19-A
(Local de Pensionistes)
07320.- Santa Maria del Camí.

ACTIVITATS ESTIUENQUES A CAS METGE REI

Maria- Antònia Ferrer i Vidal

Inauguració de l'exposició "Art per la vida"

Des d'aquestes pàgines vos feim ressò de les activitats organitzades a la Biblioteca Cas Metge Rei les darreres setmanes.

El passat mes de juny la Biblioteca va acollir l'exposició de la col·lecció de Serigrafies "Art per la vida"

La mostra - organitzada en col·laboració amb el Projecte Home i el Govern de les Illes Balears - presentà l'obra de 59 artistes plàstics de les Illes Balears. La col·lecció de serigrafies, d'edició limitada i numerada de 75 exemplars, ha estat cedides desinteressadament pels seus autors: Joan Bennassar, Ramon Canet, Maria Carbonero, Pep Coll, Joan Costa, Rafa Forteza, Paco Espinosa, Pere Joan, Pep Guerrero, Teresa Matas, Menéndez Rojas, Riera Ferrari, Dolores Sampol, Lourdes Sampol, Horacio Sapere, Josep Maria Sirvent, Tur Costa... entre d'altres. Els beneficis de la venda de les obres de la col·lecció seran destinats a la construcció de la nova seu del Projecte Home.

Respecte a les activitats infantils vos oferim unes imatges de la visita a la nostra biblioteca del Professor Sorpreses i del seu viatge a la Terra del Myotragus, el qual acompanyat de na Matilda, en Josep i na Jerònia, ens va explicar com eren les nostres illes abans de l'arribada dels humans.

I del contacontes que ens va oferir Sira, contacontes de l'editorial "Cuentos del mundo" que ens va fer gaudir del Kamishibai, antic art d'explicar contes provinents del Japó, utilitzat pels venedors ambulants de caramels, que atreïen els infants dels pobles explicant rondalles.

El professor sorpreses a la terra del miotragus

A través d'aquest petit teatri varem conèixer tres contes provinents de diferents cultures: "Perque hi ha tantes pedres al fons dels rius" d'Àfrica, "Hans i la princesa" de Noruega, i "el gat sol" de Xina), i conèixer la diversitat de referents que poblen els móns dels contes en funció del continent on ens trobem.

Respecte als concursos organitzats a la biblioteca, darrera les pistes del "Llibre amagat" del mes de maig s'hi amagava Romeo i Julieta de l'autor britànic William Shakespeare, tragèdia escrita l'any 1595 i protagonitzada per dos amants que narra la rivalitat entre els Montagues i els Capulet i l'amor sorgit entre els seus fills.

I darrera les pistes del mes de juny s'hi amagava el llibre El moix negre d' Edgar Allan Poe, considerat un dels creadors de l'anomenat "terror psicològic, aquest relat presenta la seva idea sobre la naturalesa humana: sàdica i perversa, a partir del protagonista turmentat per la presència d'un animal sobre el qual ha exercit i exerceix una violència brutal. La guanyadora del concurs va ser n'Adela Juárez

"El personatge misteriós", del passat mes de maig va ser na Tina Superbruixa, personatge creat per l'escriptor Knister, i darrera les pistes del mes de juny hi trobarem en Mortadelo, protagonista i ànima de la parella d'agents secrets protagonista dels còmics creats per Ibanez, que té una innata capacitat per disfressar-se i també per a ficar-se en embolics.

Les guanyadores d'aquest concurs han estat na Catalina Artigues i n'Alba Jimenez respectivament. L'enhorabona a totes!!

Veniu a la biblioteca a conèixer les nostres lectures refrescants. I recordau que no tancam per vacances, bon estiu!!

Horari d'estiu Biblioteca

De dilluns a divendres: de 9'00 a 14'00 h.

I dimarts: de 16'00 a 20'00 h.

Ilinatge

ASCENDÈNCIA I ESCUTS DELS LLINATGES DE MA- LLORCA VIDAL

R.J.

Un estruc d'or en camp blau.

Antic nom de baptisme, molt freqüent actualment com Ilinatge; al Santoral Catòlic, hi figuren diversos sants amb aquest nom, que significa "vivac", "sa", "fort", entre els quals podem trobar Sant Vidal (? – Bolonya 304). Màrtir sota la persecució de Dioclecià, una tradició el fa company d'Agrícola; llurs cossos foren descoberts al cementeri jueu de Bolonya l'any 393 per Ambrós de Milà i el Bisbe Eusebi. Celebren la seva festa el 4 de novembre (Vidal – Agrícola).

Com a nom de família *Vitalis* ja es troba documentat a l'època imperial romana, però el seu ús es va estendre amb l'arribada del cristianisme, sens dubte perquè aquest nom devia tenir per als primers cristians un valor místic i simbòlic si tenim en compte que en aquell temps el nom propi contenia les qualitats que s'esperava que tengués la persona que el duia en la nova vida, que començava amb el baptisme.

A Catalunya el trobam a la edat mitjana en la forma *Vitalis*: l'any 833 al Pallars és el d'un beneficiat; el 917 al Comtat de Rosselló és el nom d'un escrivà; el 931 al Comtat de Girona té el càrrec de veguer i fa de testimoni; el 946 al Vallès (Comtat de Barcelona) fa d'escrivà. I com a *Vidal* l'any 923 al Comtat de Rosselló, l'any 959 al Comtat de Manresa i l'any 999 al Vallès (comtat) de Barcelona. També era nom propi d'home molt usual entre els jueus medievals.

Les primeres referències que trobam a Mallorca sobre la presència del cognom Vidal daten de l'època de la conquesta del Rei en Jaume de l'any 1229, en la qual va participar Pere Vidal o Vitalis, natural de Barcelona, que en el Repartiment va rebre l'alqueria anomenada Beni Climusa, de vuit jовades, al terme de Montuiri.

L'any 1237 Arnau Vidal era membre del Gran i General Consell. Al 1263 trobam Guillem Vidal establert a l'alqueria de Galara, al terme de Felanitx, i també al segle XIII, concretament l'any 1285, entre els que juraren obediència al rei Alfons d'Aragó, hi figurava Jaume Vidal, que ho feu en nom de la vila de Sòller.

El 23 de marc del 1237 Martí de Gènova ven a Berenguer Bedey i a sa muller Maria tres quarterades de terra franques que tenen al terme de Ciutat de Mallorca devora l'alcàsser. Confronten amb l'honor Nunó Sanc, honor dels homes de Barcelona i honor Pere Vidal.

Guillem Vidal el 14 de febrer del 1253 figura com a testimoni a l'establiment que fa Joan de la Mota a Andreu Tió d'un obrador dins la Ciutat de Mallorca, sota alou del Temple.

A la llista de l'any 1359 dels homes d'armes de la part forana de Mallorca hi trobam fins a denou persones amb aquest Ilinatge repartides pels pobles següents: Andratx, Artà, Binissalem, Banyalbufar, Felanitx, Lluçmajor, Muro, Petra, Porreres, Sa Pobla, Sencelles, Santanyi i Sòller.

Juceff Vidal el 24 de maig del 1375 figura com a testimoni en la venda que fa Nicolau Feliu al venerable Pere Tries d'un cens de quatre morabatins per disset lliures moneda de Mallorca. Aquest cens carrega sobre un camp i una vinya de Deià, en porció del monestir de La Real.

Al *Corpus d'Antropònims Mallorquins* del segle XIV, hi trobam les següents persones amb aquest nom o Ilinatge: Andreu i Bartomeu Vidal al monedatge de la parròquia de Santa Eulàlia al 1329, Llorenç Vidal com a deutor de l'aljama de Mallorca l'any 1339, i el monedatge del call de Ciutat de Mallorca el 1350.

Ja en el segle XV la família de mercaders conversos que formaven Ramon Vidal, que morí el 1457, i Blanca, la seva esposa, tenien per procurador el mercader genovès Antoni de la Sorba. El seu fill Joan, considerat un dels mercaders mes importants de Mallorca, fou condemnat per la Inquisició i cremat en estàtua per haver fugit de l'illa l'any 1493.

Antoni Vidal l'any 1405 era posseïdor de diverses galeres amb les quals lluitava contra els pirates barbarescs.

Pere Vidal l'any 1430 era jurat de la ciutat de Mallorca, Rafel Vidal ho fou l'any 1484 i Miquel Vidal tengué aquest càrrec els anys 1686, 1697, 1709 i 1713.

L'any 1521 Jaume Vidal va lluitar molt fermament contra els agermanats i per aquests anys la casa Vidal d'Alcúdia prestà grans serveis a la causa del rei Carles I, el qual la premià l'any 1525 en franquesa de drets municipals.

Trenta-vuit persones de cognom Vidal figuren a les informacions judicials de l'any 1523 sobre els addictes a la Germania, de les quals dues foren esquarterades. Sis són de Ciutat de Mallorca i trenta-dues de la part forana, dels pobles de Felanitx, Manacor, Muro, Petra, Santanyí i Sòller.

Gaspar Vidal, síndic clavari del regne, fou fortament perseguit pels agermanats, que destruïren la seva hisenda i l'obligaren a fugir de l'illa.

El cognom i nom Vidal ha donat peu a un gran nombre de topònims a tot arreu de Mallorca: **Camp d'en Vidal**, als termes de Felanitx, de Santanyí i de Selva. **Can Vidal**, als termes d'Alcúdia i Manacor. L'antiga gerreria Can Vidal, que estava situada al carrer de la Gerreria de la Ciutat de Mallorca, l'any 1648 pertanyia a Gaspar Vidal, família que li donà nom. Antic rafal del terme de Santa Maria del Camí, que l'any 1744 pertanyia al notari Salvador Gallard. **Coma d'en Vidal**, al terme d'Estellencs. **La Font d'en Vidal**, al terme d'Artà, l'any 1435 ja està documentada.

Mallorquins al Regne de València.

L'any 1608 el rei Felip III ordenà l'expulsió dels moriscs d'Espanya i l'any 1609 aquesta ordre es feu afectiva a València, que fou la regió més afectada del país en tots els ordres. Per remeiar aquesta situació el Duc de Gandia s'encarregà de repoblar el que és avui l'antiga província d'Alacant, més concretament la Vall de la Gallinera, amb unes 150 famílies de conradors mallorquins, molts dels quals eren del poble de Santa Margalida, entre les qual n'hi havia que duïen el cognom Vidal i s'establiren als pobles d'Alcalà de Jovada, Benitayà i al Rafal d'Almunia.

Guillem Vidal l'any 1713 fou nomenat tinent de l'exèrcit que es creà a Mallorca amb el nom de Coronela.

Joan Vidal i Serra de Marina fou capità del cos d'Urbans d'aquesta capital, fou el soci número 1 de la **Sociedad Mallorquina Amigos del País**, morí el 1835 i amb ell s'extingí la coneguda casa **Vidal d'Orient**.

Josep Vidal fou un artista molt hàbil en la confecció de tapissos i catifes. Del seu taller sortiren vertaderes obres d'art que tengueren fama a tot país i a l'estranger. La seva obra fou premiada a l'exposició que es duigué a terme a la cort l'any 1828. Morí el 15

de setembre del 1836 i el succeí el seu fill Joan. Pel que fa a Santa Maria, trobam:

A la llista de l'any 1714 de les persones que feren donatius per a las obres de la parròquia, hi figura en Joan Vidal amb 2 lliures i 4 sous.

A les talles del anys 1718 i 1719, essent clavari Pere Bibiloni, hi podem veure: Benet Vidal, Antoni Vidal, Jaume Vidal des Mas, Juan Vidal i Pere Vidal.

L'any 1770, a la relació dels donatius per acabar el quadre major de la parròquia, hi trobam: Antoni Vidal, majoral; Joan Vidal, Pau Vidal, Francesc Vidal i Pere Vidal.

L'empadronament de la vila de Santa Maria del Camí del 1816 inclou deu persones amb el llinatge Vidal; tret de dues que són majors la resta està entre el vint-i-un i el quaranta-tres anys; i a la relació de veïns d'aquest poble de l'any 1818 hi trobam cinc persones amb el cognom Vidal.

Al Salpàs d'aquesta vila dels anys 1817-1819 i del 1823, hi ha vint-i-nou persones que duen aquest llinatge, amb els següents malnoms: Can Tixador, Can Nofre, de Terrades, Can Vinagre, Can Real, Can Bernat, Can Vidal, Ca na Pereta i Can Porro.

L'any 1818 el Registre de la Propietat, tant rústica com urbana. conegut com l'Apeo de Garay, ens fa veure que totes les propietats registrades de persones amb aquest cognom estaven situades al rafal Barceló, tret d'una de Gabriel Vidal, que les tenia a Ca na Moreia, i eren els seus titulars: Margalida, Pereta, Antònia, Joana Maria, Joan i Miquel Vidal.

El segle XVIII el cognom Vidal ja tenia una presència important al nostre poble.

La presència d'aquest llinatge era important al segle XV, però va anar augmentant i el segle XVI era un dels llinatges més corrents a Mallorca; destaca principalment el nombre de famílies amb aquest cognom que habitaven a les viles de Sineu i Sòller.

Avui en dia ni Sòller ni Sineu són localitats on el llinatge Vidal tengui una presència molt notable. La màxima concentració la trobam a Santanyí. A Santa Maria del Camí té actualment una representació que es pot dir que és notable, amb el 0,77 dels cens electoral.

Fonts: Els mallorquins nom a nom, El nobiliario de Mallorca, els pergamins de la Cartoixa de Valldemossa, L'enciclopèdia de Mallorca. El Repertori de llinatges catalans.

còmic

JAUME MARTI SANTANDREU

>>><http://miontedon.blogspot.com/>

AIDA EN EL CONFÍN

“Aida és una noia jove i vital a la qual agrada tot el relacionat amb el gòtic, i que retorna a Triestre, la ciutat dels seus avis materns, on s’ha matriculat per allunyar-se un poc del seu Bolonya natal i oblidar-se d’un antic nuvi. Disposada a començar una nova vida es trasllada a l’antiga casa dels seus avis, on es trobarà amb aquests..., encara que el problema és que se suposava que estaven morts. Començarà a partir d’aquí una història de fantasmes i records, on una antiga història sobre la barbàrie nazi farà acte de presència.”

Dolmen Editorial presenta aquest títol dintre de la Col lecció Domino i en format de novel·la gràfica. La seva autora, Vanna Vinci, de nacionalitat italiana i ja consagrada en el seu país, s’ha donat a conèixer en el nostre amb la seva obra més engrescadora, Aida en el confín. Aquesta és una novel·la gràfica de tall gòtic, que sens dubte atrapa el lector des de les seves primeres pàgines fins a les últimes. És un còmic en blanc i negre que ens dibuixa un món d’ombres i records, on destaca l’excel·lent dibuix molt d’acord amb el tema tractat. Tractant una història de fantasmes i records familiars, aconsegueix plantejar una narració amb un toc de déjà vu, on una antiga història sobre la massacre nazi durant la II Guerra Mundial farà acte de presència.

En definitiva, una excel·lent obra, tot això en un tom molt ben editat i que esperem tingui continuïtat amb l’obra d’aquesta autora.

FITXA:

AIDA, en el confín

Editorial: Dolmen

Autora: Vanna Vinci

Pàgines: 128

Preu: 15 €

Col·lecció Dominó núm. 10, volum únic.

KABUL DISCO

Aquest primer lliurament de Kabul Disco. Com no vaig ser segrestat a Afganistan, està fabricat pel seu autor amb el mateix motlle de Pyongyang, de Guy Delisle, o de Persepolis, de Marjane Satrapi, la qual cosa ja per endavant suposa una garantia. Amb un punt de vista irònic, l’autor narra el dia a dia viscut a Kabul. A causa de l’escassetat de treball en el seu país decideix agafar els ormejos i desplaçar-se a la recerca de treball a un país desconegut. A l’Afganistan es trobarà amb un dispar grup d’artistes que treballen en el mateix projecte. A pesar de la seriositat amb què s’haurien de tractar la majoria de les situacions narrades, l’autor dóna a tot el relat un magnífic to humorístic. Realment queda patent el sentit de l’humor de Nicolas Wild, capaç de riure’s de si mateix, incloent la seva anormal situació laboral. La narració dels tocs de queda, dels desplaçaments fins a l’oficina per a anar a treballar o les sortides fins a altres punts del país per realitzar el seu treball, resulten còmics per la seva forma de ser narrats. No obstant això, són indubtable les referències que fa al perill, fent-nos entendre que qualsevol dia podria resultar l’últim...

El grafisme recorda els dibuixos infantils i augmenta en si el seu to amable, a pesar que ens conta la situació actual d’Afganistan un país encara de plena actualitat pels conflictes en els quals està immers i que intenta reconstruir-se després d’haver sofert una cruel guerra.

Pel que sembla aquest tom tindrà continuació; l’editorial Ponent Mon ens anuncia el segon lliurament: Kabul Disco 2. Com no em vaig convertir en opiomà a Afganistan. És d’esperar que Nicolas Wild ens continuï regalant el seu immens sentit de l’humor.

FITXA:

Kabul Disco 1

Autor: Nicolas Wild

176 pàgines, b/n Rústica

PVP: 15,00 €

SOLER

ADAPTACIÓ i DIBUIX:
JAUME MARTÍ

TRANQUIL, FILL MEU. NO ET
PREOCUPIS... I NO PLORIS,
QUE TOT S'ARREGLARÀ.

ELS COBRADORS NO EL
DEIXAVEN EN PAU NI UN SOL DIA.

PER PAGAR ELS SEUS DEUTES VA VENDRE
TOTES LES SEVES PERTINÈNCIES.

JA NO EM QUEDA ABSOLUTAMENT
RES. HO HE VENUT TOT I NO
TENC FEINA...
JA NO PUC PAGAR MÉS...

UNA NIT SORTÍ DE CASA DECIDIT A NO
PASSAR MÉS FAM; NI ELL NI LE SEVA FAMILIA.

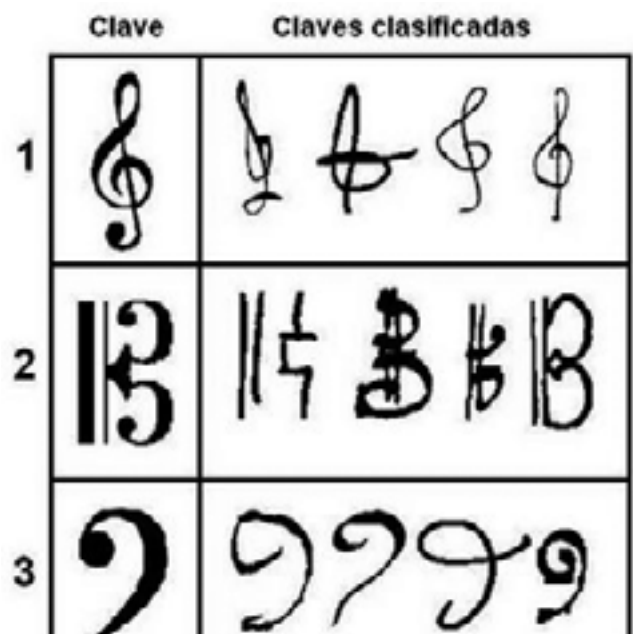
HO SENT MOLT PERÒ
NO TENC FEINA PER ATU

CONTINUARÀ

L'ORDINADOR QUE DESXIFRA PARTITURES

M. Cabot

Aconseguir que l'ordinador reconegui automàticament una clau de sol, per exemple, i la distingeixi d'una corxera és de gran utilitat per als especialistes

(Aquest és un article del diari [El País](#))

Quan Beethoven escrivia les seves partitures, les omplia de ratlles i esborranys, fins i tot se n'han conservades algunes anotades amb tanta fúria que la punta del plomí foradà el paper. Ni a Beethoven ni als compositors del seu temps no se'ls va ocórrer que un dia poguessin ser llegides per qualque cosa diferent a l'ull humà; però què passa si el que ho ha de desxifrar és un ull informàtic?

"A on per a nosaltres hi ha una clau de sol, l'ordinador només hi veu sèries de píxels, uns blancs i uns altres negres", observa Gemma Sánchez, investigadora del Grup d'Anàlisi del Centre de Visió per a Computadors (CVC) de la Universitat Autònoma de Barcelona. Si a aquest obstacle, inherent a la pròpia naturalesa del sistema informàtic, se n'hi afegeixen d'altres, com la diversitat en la escriptura a mà (fins i tot quan és obra de la mateixa persona), les ratlles o un paper groguenc pel pas del temps, es pot complicar la tasca "ad infinitum".

"El text manuscrit duu sempre en si mateix distorsions en les formes", remata Josep Lladós, sotsdirector del CVC i responsable del seu grup d'Anàlisi de Documents. Tant Sánchez com Lladós han participat en el desenvolupament d'un innovador sistema de reconeixement d'antigues partitures manuscrites. El treball va ser descobert com a projecte de tesi doctoral d'Alicia Fornès, i acaba per aconseguir el primer premi en el Congrés ibèric d'especialistes en anàlisi d'imatge celebrat a Girona.

Aconseguir que l'ordinador reconegui automàticament una clau de sol, per exemple, i la distingeixi d'una corxera és de gran utilitat per als especialistes. Això significa anar una passa més enllà d'un simple escaneig de les partitures. Estalvia temps als musicòlegs, que voldrien fugir de la pesada feina de copiar manuscrits antics, i facilita la transició cap el tractament digital de la informació musical, accelerant l'obtenció d'arxius MIDI (un format estàndard que permet que l'ordinador toqui directament la partitura).

En la distinció de formes mitjançant mecanismes informàtics es treballa amb descriptors, sistemes capacos de discriminar amb molta subtilesa entre

caràcters o símbols, per reconèixer-los amb un alt percentatge de fiabilitat, però sense que aquest bon seny requereixi un càlcul exhaustiu i per tant lent, que complicaria el procés de reconeixement. El treball de l'equip del CVC suposa un avanç en el desenvolupament d'aquests descriptors.

"Ens trobem amb el problema que els compositors escrivien els símbols musicals de forma molt diferent", explica Fornés, que a més d'informàtica és música (va estudiar piano al Conservatori). "La variació per mor de l'estil d'escriptura era més accentuada, ja que es tractava de partitures de segles diferents". Amb les proves prèvies amb escriptors comuns, el resultat era desil·lusionant. "La variació era massa important com perquè les diverses classes de símbols fossin separables, així que es confonien fàcilment", recorda.

Enfrontats davant aquest embull de grafies, un dels membres de l'equip, Sergio Escalera, va tenir una idea que a la llarga va ser decisiva. "Se li va ocórrer crear un mètode que difuminés la forma dels símbols", recorda Fornés. "Es com si provoquessin la miopia del sistema". Així va sorgir un descriptor que no té en compte les variacions de cada individu en la seva forma d'escriure els símbols i que se centra a trobar les parts del símbol més comunes, és a dir, les reixes compartides entre tots els autors. El batejaren amb el nom de "Modelo de Forma Difusa".

Hi va haver també altres dificultats. Lladós destaca que "un dels obstacles que s'han de defugir són les cinc línies horitzontals del pentagrama, que

pertorben el coneixement exacte de les formes".

Per desfer-se d'aquests senyals no desitjats, "el descriptor ha de reconèixer les línies i treure-les, tenint en compte que hi ha píxels en els quals es dona una intersecció entre la línia del pentagrama i una nota musical; mitjançant un procés previ, el programa reconstrueix aquells punts on es produeix un encreuament", comenta Lladós.

Per provar la seva validesa es va procedir a fer una comprovació amb altres tres descriptors. Se'ls posà tots tres a examinar un grapat de partitures del segle XVIII i XIX procedents de l'Arxiu del Seminari de Barcelona, amb un total de 2.128 exemples de tres tipus de claus, compostes per 24 autors diferents. L'eficàcia del nou model fou del 98, mentre que els altres quedaren en el 92, el 81 i el 64.

Aquest nou sistema tindrà usos més enllà de les partitures, ja que està concebut també per a altres alfabetos gràfics, com els signes habituals en els plànols arquitectònics manuscrits. Aquí ens surt un nou problema: "En els plànols apareixen símbols en qualsevol posició i rotats de les més diverses maneres. En aquests casos, el nostre descriptor fallaria, ja que no és el mateix intentar reconèixer un símbol sense rotació o un altre rotat 180 graus", puntualitza Fornés. Per això mateix un dels objectius actuals dels investigadors del CVC és aconseguir la invariabilitat del descriptor davant qualsevol ubicació dels elements analitzats.

Llegit per a tu.

Santa Maria

OPTICA

Plaça Hostals, 23 A - Tel. 971 140646
 07320 Santa Maria del Camí - Mallorca (Illes Balears)
 Bancó y Bells S.L. - CIF B 57340343

FUSTERIA CANYELLES SL

MIQUEL I MATHIAS CANYELLES PIZA

C/ Costa i Llobera, nº 2 Tel. 971 62 00 80 - Fax. 971 14 09 08
 07320 Santa Maria del Camí

música

LA CORAL JA HA TORNAT

M. Cabot

El passat diumenge vespre, dia 1 de juny, gairebé la matinada del dilluns, vam tornar posar peu a les nostres terres santamarieres, amb una boca de orella a orella de la immesurable alegria d'aquell que tenia uns deures a fer i els ha acabat amb una nota d'excel lent.

La nostra coral havia d'anar a cantar a Vilanova i la Geltrú per tal de tornar la visita que l'Isquione Cor de Cambra, de Vilanova, ens va fer a Santa Maria fa un poc més de dos anys, en un viatge que segons les seves pròpies manifestacions encara els resulta inesborrable.

En tots els sentits aquest viatge ens va resultar un 10, ja que vam ser rebuts amb l'estora vermella; en cada moment van tenir detalls sorpresa que no esperàvem i l'acomiadament, perquè vos faceu una idea, al moment de partir el nostre autocar de tornada, i damunt la voravia, es posaren en una filera d'un amb un, amb un mocador blanc en cada mà i cantaren aquella cançó que diu "Adiós con el corazón que con el alma no puedo...", una cançó d'acomiadament que en el moment de la partida resultava del tot emocionant i commovedora.

A l'arribada a Barcelona del dissabte dia 31 de maig ens esperava un autocar per dur-nos a l'hotel i a mitjan camí comencàrem a donar voltes per dins una urbanització i no en sortíem de cap manera, tornàvem i tornàvem passar pel mateix lloc, fins que va venir un moment que els acudits i les bromes ja abundaven entre els cantaires, i el xofer va veure una furgoneta amb graneres i estris de neteja, va aturar l'autocar i va demanar a aquella gent com podia anar a l'Hotel Canal Olímpic; després d'una estona de parlar sense entendre's, els de la furgoneta diuen el xofer de l'autocar: "au!, veniu darrera nosaltres i vos hi durem", i ja ens tens la caravana de la furgoneta i l'autocar nostre darrera darrera, i nosaltres riu qui te riu. Semblava una carrera ciclista a on per equivocació el "coche escoba" anava davant. Tot un espectacle!

Després d'acomodar-nos a les habitacions de l'hotel l'autocar ens va dur a les "Bodegues Serra", on vam fer una excursió per dins les vinyes grandioses mentre ens explicaven com funciona el negoci de les vinyes i del vi. Qui més qui manco de nosaltres ja ho coneixíem; després d'aquesta excursió a les

bodegues hi va haver una taula preparada molt llarga, per a més de cent comensals, i ens serviren un bon dinar, una fideuà de primer plat i peix de segon. Una vegada amb la panxa ben plena, perquè la qualitat dels menjars així ho requeria, llavors ja vam partir.

L'autocar ens va dur a l'església de la Immaculada Concepció per tal de dur a terme l'assaig d'abans del concert que es faria allà mateix.

NA GUIDA LA VIOLINISTA

Els qui vam tenir la sort de sentir l'assaig vam quedar convençuts que el concert seria un èxit, no podia ser d'altra manera, sobretot després de sentit la cançó "Enamorat de tu..." amb l'acompanyament d'un violí a les mans d'una nina de nou anys, santamariera de cap a peus, filla d'en Pep Sbert i de na Margalida Juan, popularment coneguda per na "Guida" o na "Guideta", nina rosseta, garrida com un serafí. No toca el violí, només li fa joquets i l'acarona i sona que és una meravella; maldament fos només un assaig, quan el violí va callar el públic va rebentar amb mambelletes amb un esclatò que emocionava. Quin gust dóna veure una nina de nou anys que fa aquestes meravelles.

Després d'això ja va venir el concert i el Cor Isquione va cantar, sota la direcció d'Isabel Pla, el següent repertori:

Et incarnatus est, de Joan Cererols.
O magnum misterium, de Tomàs de Victoria.
Sanctus-Benedictus, de Josep Vila.
La filla del marxant, de Xavier Sans.
La dama de Mallorca, de B. Bibiloni.
Ton pare no té nas, de B. Bibiloni.

La Coral de Santa Maria, dirigida per la batuta del director titular Vicenc Juan Rubí, presentà el següent repertori:

Signore delle cime, de G. di Marzi

La reina del plaer, de X. Montsalvatge (Amb l'acompanyament del violí tocat per na Guideta Sbert Juan).

Amor de pàtria, de Fèlix Mendelsshon.

Gerusalemme, de G. di Marzi Di Bepi.

Enamorat de tu, de Weiss, Peretti, Creeatori (Amb l'acompanyament del violí tocat per na Guideta Sbert Juan).

Sor Tomasseta, d'A. Matheu.

La cançó conjunta va ser **El rossinyol**, d'A. Pérez Moyà.

L'acompanyament de na Guida va tornar a ser l'èxit del concert i, quan va acabar, ja me tens la nina damunt l'altar amb aplaudiments de tota l'església, ella no sabia a on mirar, els seus pares plorant d'alegria, i a qualcú més que també se li escapà una llagrimeta.

S'ha d'assenyalar que al començament del concert l'església estava plena de gom en gom; fins i tot hem de dir que a la part de darrera les bancalades hi havia molta de gent dreta.

A l'hora programada va començar el concert, on el Cor Isquione va actuar en primer lloc i va oferir el repertori més amunt indicat, molt ben escollit i interpretat a la perfecció. Es nota que aquell públic és fidel a la seva coral i es veu una intensa comunió entre l'un i l'altre. Isquione va tenir el detall de cantar les dues darreres cançons d'un autor mallorquí que és en Baltasar Bibiloni.

Quant a l'actuació de la nostra coral creiem que va ser una actuació molt bona, de les bones que ha tingut la coral en les cent i busques d'actuacions que ha fet en públic. Hem de destacar, pels comentaris que ens feren fins i tot n'Isabel Pla, directora d'Isquione, i altres, que sobretot la cançó "**Gerusalemme**" havia agradat molt, així com també "**Enamorat de tu**", amb

el perfecte acompanyament de na Guida amb el seu violí.

No podem tancar aquest escrit sense donar les gràcies als qui han fet possible aquest viatge de la coral, que han estat en Vicenc Grande-Promocions DRAC, principal col laborador, i també en Joan Cabot a través de la seva marca "Patatilles 007", que ha passat a ser un resident al nostre poble, així com la inestimable ajuda del nostre Ajuntament, que sempre està a punt per ajudar en qualsevol acte que dugui el nom de Santa Maria per endavant

Abans d'acomiarar-nos volem agrair d'una manera molt sentida un detall que varen tenir amb nosaltres. Va ser a la sobretaula del darrer dinar quan de sobte vam sentir, d'un portal endins, un so que a qualsevol mallorquí el commou, sobretot a fora de la seva terra: era el so d'unes xeremies, sonant la cançó preferida i per la qual sempre començava les sonades n'Andreu "David"; bé, pareixia una revolució ja que tothom parlava i feien preguntes als xeremiers; per cert, no sabien de la mort de n'Andreu i en aquell moment els va escapar qualche llagrimeta. En resum, va resultar que eren amics de n'Andreu i d'en Toni "Xisples". Aquí les dones i algun home demostraren el seu mallorquinisme, ja que al so d'aquella música es posaren a ballar i el ball durà una bona estona fins que es va fer hora de partir.

Estic segur que per molt de temps els qui tenguérem la sort de fer aquest viatge el recordarem tal com es guarda una joia apreciada, i volem acabar donant unes GRÀCIES així de grosses. I vos volem dir: AMICS D'ISQUIONE I VILANOVA, NO VOS PODREM OBLIDAR MAI! Vos enviam una besada començant per la directora Isabel Pla, per la presidenta Montserrat Mestres i fins al darrer cantaire de la vostra gran coral.

DE VEGADES PENS I...

Sempre m'havia pensat
que Santa Maria era un poble
tranquil
i la nostra vida està en perill,
si no estic mal informat.

Hem tornat com "americans"
fins i tot tenim un "franc tirador".
Si a n'es poble tē rancor
poca tranquil.litat hi haurà,
germans.

Aquell que vol figurar
ha de voler fer qualche cosa,
si no, arriba a fer nosa
i no sap a on s'ha de posar.

No tengueu por al que diran
hi ha llibertat d'expressió;
tan si és pobre com senyor
si xerrau clar vos escoltaran.

Jo crec que si la bondat
superava la intel.ligència
s'obriria amb més consciència
i no hi hauria tanta maldat.

Si deis la veritat
heu de donar la cara,
perquè el que feis és sa paparra
que es passeja pel descampat.

Això pens i no sé què he de dir;
ja estic bastant emprenyat,
perquè un que va d'amagat
no sap per on fugir.

R. Estarelles.

AVÍS DE L'AJUNTAMENT

L'Ajuntament comunica
a tots els santamariers,
i clarament ens explica
com amb gran seny modifica
el trànsit a uns quants carrers.

Es bona tal decisió,
evita inconvenients.
Creim que la circulació
ara serà molt millor
i en farà molts de contents.

L'enhorabona donam
a batlessa i regidors
i a tots ells demanam
que més millores esperam,
ja que són bons previsors.

Una cosa no està bé
en l'avís en castellà.
Sobra una ena i una ve.
Falta una ema i una be
perquè estigui molt més clar.

No vull pecar d'exigent
i per res del món voldria
que això es prengués malament,
perquè es tracta simplement,
d'una falta d'ortografia.

Tomeu Grau

PARLANT DE MOSQUES (A L'AMIC PERE ROCA)

Amic jo te vull dir,
i ningú em pot desmentir,
que no sé qui és sa Mosca.
Per mi, s'assumepte està a sa fosca,
per això no t'ho puc aclarir.

Sols sé lo que a sa revista
-ets escrits estan a la vista-,
un cert dia hi vaig llegir.
No me cap en es magí
que pensis que jo en som s'artista.

Parla sa Mosca de bonys, clots i forats,
que després han estat arreglats.
Sembla que era necessari,
d'aquests retrets es rosari
per tenir bons resultats.

També parla de sa Coral,
aixecant gran temporal.
A mi me pots registrar;
no fa gaire vaig pagar
sa meva quota mensual.

No vull fer de salvador,
que un, ets anys de s'antigor,
malament ho va passar:
el varen crucificar
per ficar-se a redemptor.

Joan Andreu

UN ACTE VERGONYÓS

Un acte vergonyós i cruel que algú inhumà i sense escrúpols va cometre dilluns passat dia 21 de juliol a la placa de La Vila d'aquest poble. Jo ho vaig veure a les 19.30 h., supòs que ho varen veure més persones, em pregunto quants nins i nines ho van poder veure?, a mi em va ferir la sensibilitat, és així com educarem als nostres fills i filles?. Jo em pregunto el perquè d'aquest acte, no té sentit, aquesta comesa per algun motiu en concret?, o es que a algú li diverteix aquest tipus d'actes?, que tipus de persona és aquesta que conviu amb nosaltres?, educa així als seus fills o nèts?. Faig saber a aquest o aquests individus que han comès aquest acte cruel amb aquest animal, sense dubte indefens, que ja no vivim a l'Edat Mitjana, que com els humans, els animals tenen el seus drets. La Declaració Universal dels drets dels animals, va ser proclamada la diada del 15 d'Octubre de 1978 per la UNESCO i per l'ONU. Dels catorze articles, l'últim proclama el següent:

- a)Els organismes de protecció i salvaguarda dels animals han de ser-hi representats a nivell governamental.
- b)Els drets dels animals han de ser-hi defensats per la Llei com ho són els Drets de l'Home.

Com a amant dels animals que sóc demanaria als qui han comès aquest acte que reflexionessin sobre el mateix, si tenen capacitat de reflexionar, és clar.

Una veïna d'aquest poble.
Maria Aguiló i Grau

cartes

PROHIBICIONS SENSE EXPLICACIÓ

Com cada any les dinamitzadores del Casal de Joves S'Estació organitzen la ginkana nocturna que es du a terme durant les festes de Santa Margalida. Normalment els controls de les proves se situen en llocs emblemàtics, importants, coneguts per tothom i, sobretot, públics del nostre poble.

Un d'aquests llocs, normalment el més esperat pels joves participants, és la piscina municipal. Com és lògic, aquest lloc públic del nostre poble té un horari que és respectat per complet per part de l'organització de la ginkana. De fet, entre els monitors que fan la prova de la piscina sempre hi ha un socorrista titulat perquè no s'hagi d'allargar la jornada del socorrista habitual.

Amb tot això es demostren una sèrie de fets:

a) Les dinamitzadores del Casal i els monitors que les ajudam a la ginkana som gent responsable.

b) Tenim en compte la normativa de les piscines i la seguretat dels participants, per això tenim socorristes a la piscina.

c) Fem net allò que hem embrutat (de tota manera la piscina no s'ha embrutat mai)

I tot junt va fer que el dimecres 16 de juliol, dia de la ginkana nocturna de les festes d'enguany, ens sorgissin un parell de preguntes que no sè si algú amb "capet" ens podrà respondre. Són aquestes:

- Per què es va prohibir l'ús de la piscina?
- Si ja estava decidit que no s'empràs, per què no es va avisar amb temps?

- Quin mal fa que els joves del poble emprin una cosa que és del poble?

- Per què es prohibeix alguna cosa que s'ha fet sempre, no ha provocat mai cap problema i, a més, és gratuïta per a l'ajuntament?

- Quin sentit té tot això?

Des d'aquí volem mostrar la nostra indignació per un fet que resulta des del nostre humil i insignificant punt de vista inexplicable
Enhorabona i gràcies!

PD: Les dinamitzadores del casal no són responsables d'aquesta carta.

Signat: Joves dubtosos

42

coanegra

TRASLLAT DE NOEMÍ

Benvolguts santamariers,

A través d'aquestes pàgines vos vull informar que la Joieria Noemí es trasllada, anam a Palma. Enrera queden dotze anys, durant els quals he fet coneixença de molta i bona gent, persones que han confiat en mi, i pens que vos he correspost bé. Per a mi ha estat molt agradable fer-vos feina, amb la sensació única que dóna crear coses que, si es cuiden, són per a sempre.

Els motius del trasllat són diversos: per una banda, els problemes estructurals de l'edifici obliguen a unes reformes urgents. Per l'altra, la prompta jubilació dels meus pares m'ofereix l'oportunitat de continuar amb la seva tasca i dur la seva botiga, que també mereix continuïtat.

Es un orgull per a mi seguir amb la tradició familiar i amb la botiga-taller de tota la vida, on vaig aprendre a fer feina.

Ens veurem a partir del mes de setembre a la botiga de Palma:

Joieria Noemí-Esmeralda

Carrer Reina Esclarmonda, 4 (a 100 metres de l'estació del tren)

Telèfon: 971 17 09 07

Si vos és impossible anar a Palma, podeu deixar els vostres encàrrecs i feines per fer a Joana Morey Fuster (carrer Mn. Joan Vich, 11 A)

Estic molt agraïda per la confiança que m'atorgau i fins aviat

Noemí Forteza Prats

(mestra artesana joiera)

UNISEX
PERRUQUERIA * ESTILISTA

Maria Antonia

C/. Marqués de la Font Santa, 13, baixos
07320 Santa Maria del Camí
Tel. 971 14 06 92

LA TARGETA DE TRANSPORT INTERMODAL

Des de fa més d'un any les persones que habitualment viatgem amb el tren podem utilitzar la nova targeta de transport anomenada intermodal. En aquest temps s'ha posat de manifest una sèrie de deficiències i problemes que han provocat moltes incomoditats, discussions, mals entesos i fins i tot s'ha discriminat els pensionistes, els joves i les famílies nombroses, que si volen beneficiar-se dels descomptes corresponents no l'han de carregar. La conseqüència ha estat el rebuig al nou sistema de la targeta intermodal. El Consorci de Transport de Mallorca (CTM), com a resposta al rebuig, la va imposar a partir del passat 26 de gener amb la supressió de tots els altres models d'abonament (més pràctics, més senzills i en alguns casos més econòmics).

Actualment a Mallorca tenim dues targetes de transport públic: la Targeta Ciutadana de l'Ajuntament de Palma, amb molta acceptació per part dels usuaris de la EMT que tenen dret a usar-la, i la Targeta Intermodal del CTM, que fins ara no ha generat gaire satisfacció.

Els dos models de targetes són incompatibles i no possibiliten la integració de l'EMT en el CTM, i per tant no es pot viatjar en tren i bus de l'EMT de Palma pagant únicament el primer viatge. Des de l'Associació d'Usuàries i Usuaris del Tren ho tenim clar: el model de la Targeta Ciutadana de l'Ajuntament de Palma és, amb molta diferència, el millor sistema, i per tant sol licitem que pugui adquirir-la tothom i s'adopti com a model únic de pagament en el transport públic de Mallorca.

Comparació:

TARGETA CIUTADANA

- 1.- Es molt senzilla, molt bona d'entendre, molt pràctica, molt útil i molt econòmica.
- 2.- Es exclusiva per als residents de Palma i residents d'alguns pobles, aquells els ajuntaments dels quals han signat convenis de col·laboració amb l'Ajuntament de Palma.

3.- Està pensada per a la satisfacció i la comoditat dels usuaris de l'EMT que tenen dret a obtenir-la.

4.- Permet canviar de destí i combinar diferents itineraris.

5.- Té tarifa única que permet fer transbordaments canviant de línia de bus en un termini de 90 minuts per 46 cèntims.

6.- El saldo carregat a la targeta no caduca i es manté fins que s'esgoten els viatges pagats.

TARGETA INTERMODAL

1.- Es molt complicada, mala d'entendre, poc pràctica i resulta més cara.

2.- Pot adquirir-la qualsevol persona identificada.

3.- Està pensada per controlar els viatgers, evitar el frau, millorar la gestió de les empreses de transport públic i assegurar la recaptació econòmica.

4.- Es rígida i sols permet adquirir un itinerari i una distància prefixada, concretada amb els anomenats bots.

5.- El trajecte més curt i més econòmic, T-40 amb 0 bots, val 48 cèntims, i un trajecte semblant als 90 minuts de l'EMT, T-40 amb 4 bots, val 1,50 euros.

6.- El saldo carregat caduca: 20 viatges als 120 dies i 40 viatges (més econòmic) als 45 dies.

Per tot això l'Associació d'Usuàries i Usuaris del Tren sol licitem al Consorci de Transport de Mallorca i al Govern balear un esforç a l'hora d'integrar tot el transport públic de Mallorca en un sol sistema de targeta i tarifes; que es faci amb criteris socials i mediambientals, tenint en compte la imperiosa necessitat de traspassar usuaris del cotxe privat al transport públic; i que s'adopti un sistema compatible amb la targeta ciutadana de l'Ajuntament de Palma ja que és actualment el sistema més eficient, el més acceptat i també el més utilitzat.

autren@gmail.com

<http://autren.baleaerweb.net>

cases de foravila

Margalida Canyelles Marcé
Fotografies: Rafel Pisà

Maria Mates, Tomeu Serra i Sebastià Serra Mates, el major dels seus fills davant el portal de casa seva.

(1)
NICOLAU PISÀ MAYOL
(1797 - 1882) 87 anys
= JERÒNIA CRESPI

(2)
RAFAEL PISÀ CRESPI
(1830 - 1874) 44 anys
= AINA MARIA OLIVER
LLAURÉS
(1825 - 1903) 78 anys

(3)
BARTOMEU PISÀ OLIVER
(1856 -)
= 1893 MARIA MESQUIDA
MATES
(1875 - 1900)
= CATALINA COMPANY
ROSSELLÓ

(4)
AINA MARIA PISÀ
MESQUIDA
(1898-1956)
SEBASTIÀ SERRA MATES
(-)

(5)
BARTOMEU SERRA PISÀ
(1925 -)
= MARIA MATES SALON

ES COLCADOR DES SERRAL

Les cases que en aquesta ocasió ens ocupen es troben a la sortida del poble en direcció cap a Palma, al costat dret de la carretera i just davant les cases amb les quals es va encetar aquesta secció. Es Colcador de sa novia, que és el nom complet del topònim, es fa servir per designar tant el nom d'aquestes dues cases com l'indret on es troben situades. Es tracta d'un topònim ja documentat en el segle XVII que s'ha fet extensiu a les persones que han viscut o han estat propietàries d'ambdues cases. Així tenim que Bartomeu Serra Pisà, que n'és l'actual propietari, és conegut com en Tomeu des Colcador.

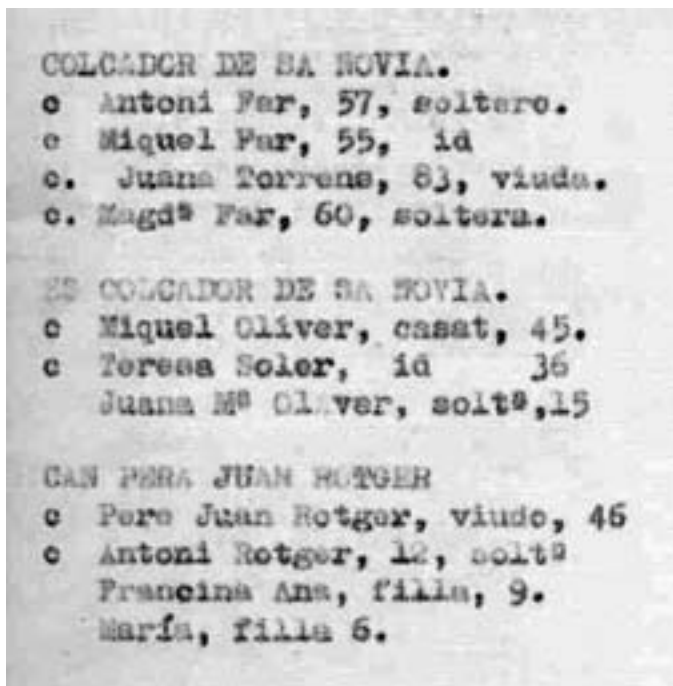
Com podem comprovar a la reproducció de la transcripció feta per don Andreu Bestard de la plagueta del Salpàs de l'any 1818, ambdues cases apareixen sota aquesta denominació, tot i que s'ha d'apuntar que a la llista de l'any 1819 una apareix amb el nom de Can Far i l'altra amb el nom de Can Roca. En aquesta darrera consta que hi viu Miquel Oliver de 45 anys, Teresa Soler de 36 i la filla d'aquests Joana Maria Oliver de 15.

Aquesta filla del matrimoni és amb molta probabilitat la Joana Maria Oliver d'en Caseta que surt a l'Amillament (1863) com a propietària de la casa i terra que ens ocupa.

Finca Serral J-85 (J-84 Es Tancat)

La misma por una casa en el Colquedò 511 del registro

En padrons posteriors consta que hi viu Bartomeu Pisà Oliver, padrí matern de l'actual propietari, el llinatge del qual pertany a la branca dels Pisà àlies Caseta.

Els Pisà àlies Caseta

Antics propietaris d'aquesta casa eren Pisà de llinatge i provenien d'una branca alaronera que es va desplaçar a Santa Maria ja als inicis de l'establiment de la possessió de la Cavalleria. El malnom Caseta amb què eren coneguts els descendents d'aquesta família molt probablement prové del fet que el primer d'ells comprà el 1696 una propietat de 10 quarterades amb unes casetes situades enmig de la finca. Es tractava de Nicolau Pisà àlies Tià.

Aquestes 10 quarterades inicials estaven situades entre la carretera d'Inca, el camí de Coanegra i Son Montserrat. De fet Sa Caseta és un dels noms documentats el 1940 per designar els diferents barris que formaven el Quarter III:

Son Xic: cases de l'1 al 32

Sa Caseta: cases del 32 al 45

Can Picarola: cases del 46 al 60

Son Montserrat: cases del 61 al 72

Carretera de Sòller: la resta de cases del Quarter III

El primer Pisà d'aquesta família de qui podem constatar la seva relació amb la casa del Serral és Nicolau Pisà Mayol.

(1) Nicolau Pisà Mayol.

Sabem que era fill de Rafel i Margalida i que es va casar amb Jerònima Crespí. Tengueren un fill que va ser batejat amb el nom de Rafel. Aquest fill morí a l'edat de 44 anys en el Quarter VII. El 1874, quan Nicolau compareix a donar part de la mort d'aquest fill, consta que viu en el Quarter III a una casa que, d'acord amb la numeració, sembla ser Can Bosso o

Can Cama del camí del Raiguer.

Aquest Nicolau és molt probablement el Nicolau de 27 anys, fadrí, que en el Salpàs apareix domiciliat a la casa dita Sa Caseta.

Nicolau va morir el 1882 a l'edat de 87 anys de vell.

(2) Rafel Pisà Crespí.

Va néixer als voltants del 1830. Era fill de Nicolau Pisà Mayol i de Jerònima Crespí. Estava casat amb Aina Maria Oliver Llabrés, natural de son Sardina. Va morir l'11 de setembre del 1874 a l'edat de 44 anys. A la seva mort deixà sobrevivents quatre fills: Nicolau, Bartomeu, Jerònima i Aina Maria Pisà Oliver.

Aina Maria Oliver Llabrés, la dona de Rafel i mare d'aquests quatre fills, va morir el dia 19 de febrer del 1903 a l'edat de 78 anys en el domicili del seu fill Bartomeu, que no era altre que la casa del Serral (Quarter VI, 41).

(3) Bartomeu Pisà Oliver.

Aquest propietari va néixer l'any 1856. Era fill de Rafel Pisà Crespí, natural de Santa Maria, i d'Aina Maria Oliver Llabrés de son Sardina.

Bartomeu Pisà es va casar el dia 7 de juny del 1893, a l'edat de 34 anys, amb Maria Mesquida Mates, de 18 anys. D'acord amb l'acta de matrimoni, Bartomeu era llaurador.

Maria Mesquida Mates va morir el 1900 a l'edat de 26 anys. Bartomeu quedava viudo amb quatre infants menuts, dos nins i dues nines: Rafel, Joan, Aina Maria i Margalida Pisà Mesquida.

Bartomeu va contreure segones núpcies el 22 de maig del 1901 amb Catalina Company Rosselló filla de Melcior Company.

En un padró del 1906 consta que Rafel Pisà Mesquida, el fill major, va emigrar a Cuba. Les poques notícies que pot referir el seu nebot són les que li explicava Josep Bover Crespí, mestre Pep, el pare de la Cubana. Segons ell, deia que mestre Pep explicava que allà a l'Havana es veien, però deia que a en Rafel les coses no li havien anat massa bé i que no podia tornar. Mestre Pep sí ho va fer, però d'en Rafel no en varen saber pus noves.

Joan Pisà Mesquida, el fill segon, es va casar amb una al.lota de Montuïri i no varen tenir fills. Treballava a Palma en els magatzems de ferro de la família March.

(4) Aina Maria Pisà Mesquida.

La filla major, Aina Maria Pisà Mesquida, va néixer el 28 de febrer del 1898; es va casar el 14 febrer del 1920 amb Sebastià Serra Mates de Can Paliva, casa situada

a la carretera d'Inca, fill de Jaume Serra Calafat i de Magdalena Mates Verd.

Sebastià Serra Matas, casat amb n'Aina d'es Colcador, tenia vuit germans més i el seu ofici era el de traginer. Primer de tot va menar un carro de Son Net. Posteriorment el llogaven per transportar material allà on feien o adobaven una carretera.

El seu fill Bartomeu recorda que a la carretera el que ara són cotxes llavors eren carros i carros que anaven i venien de Palma. Per anar a Palma necessitaven el dia i de camí a Ciutat feien alguna aturada per abeurar les bèsties i per deixar-les reposar un poc. Els que passaven per Santa Maria tenien, entre altres, l'hostal de l'illeta de Can Mig. Una de les cases que formaven part d'aquesta illa de Can Mig era Can Millo. Can Millo estava orientada mirant cap a Palma i tenia entrada per tres costats. A la part que mira cap als pedrissos de Can Crespí (botiga de decoració "19") i al bar Comerç hi havia les porxades on es podien deixar les bèsties i els carros. I, si hi havia gana, també podien fer un mos i si més no fer una xerrada i comentar novetats.

Santa Maria també era lloc d'aturada per a aquells traginers que venien del Pla carregats de palla i anaven de camí cap a Sòller.

Sebastià Serra Mates, pare dels germans del Colcador, anava a Palma carregat de diferents mercaderies: estelles, metro, feixines, carbó...; partia el matí i no tornava fins al vespre.

Els carros van anar desapareixent a mesura que els camions comencaren a fer la feina. A Santa Maria recorda que hi havia el camió del Senceller i també el d'en Parró, en Penós, en Noguera...L'ofici de traginer es correspondria amb el dels transportistes i camioners actuals.

Les porxades de can Millo.

A l'esquerra els germans Miquel i Pere Roca Mates i a la dreta l'amo en Miquel Blando que arreglava bicicletes a la carretera a Can Maria de Can Recolat i en Jaume Sampol Dols que morí a l'edat de 25 anys

Aina Maria Pisà Mesquida va morir en el carrer dels Molinets a una casa que tenien arrendada a un Lletrudis. La casa assenyalada amb el número 32 és avui propietat del seu fill Sebastià que va comprar-la al llogater quan encara era fadrí.

El matrimoni format per Sebastià Serra i Aina Maria Pisà va tenir tres fills: Jaume, Bartomeu i Sebastià Serra Pisà.

Jaume Serra Pisà, el major dels tres germans del Colcador, que morí a l'edat de 26 anys

El germà major, **Jaume Serra Pisà**, en Jaume d'es Colcador, va morir l'any 1947 en el carrer del Rosari poc després d'haver acabat el servei militar que va fer a Maó. Només tenia 26 anys i festejava na Catalina Francineta.

En Sebastià Serra Pisà, nascut el 1929, és el petit dels tres germans. Va néixer a la casa del Colcador. A l'actualitat viu en el carrer del Rosari juntament amb la seva dona Joana Alemany Fuster de Can Cunco o de Cas ferrer Lluís, amb qui es va casar el 1965. De jove va anar a l'escola de Can Capó, però poc temps perquè ben aviat es va posar a fer feina. Els vespres anava a escola amb en Mafó.

De jove va estar llogat, igual que el seu germà Tomeu, a Ses Rotes, una finca que es troba devora Son Seguí anant de camí cap a Santa Eugènia. Aquesta finca era propietat de la família de Cas Sucre i per això es coneix amb el nom de Ses Rotes de Cas Sucre. Llavors es va llogar a Cas Frares a Santa Maria i hi va estar fins que es va posar a fer feina a la fàbrica de teixits Sempere, que estava aferrada a Can Paliva, la casa dels seus padrins paterns. Aleshores només tenia 15 o 16 anys i va fer-hi feina fins que es va retirar.

(5) Bartomeu Serra Pisà.

En Tomeu des Colcador és l'actual propietari de les cases. Va néixer el 18 d'agost del 1925. Després d'anar uns anys a l'escola de Can Capó es va posar a fer feina. La primera que recorda és la d'anar a Santa Eugènia a guardar indiots a Ses Rotes de Cas Sucre. Pasturant per dins les vinyes arribaven gairebé fins a Consell. I ben alerta que havia d'anar que no li entrassin dins cap vinya sense veremar perquè no podien menjar raïm de cap vinya que no estigués veremada. Passava la setmana allà. Partia el dilluns de casa i tornava el dissabte. Era, com diu ell, la manera de llevar un menjador de la casa; així es llevaven boques perquè en aquell temps de

postguerra el menjar anava escàs. Un altre record és no hi havia pa de blat, sinó unes coquetes rodones que es feien de blat de les Indies. També va estar a Son Sales, on hi va aprendre a aregar bísties.

Llavors va venir l'època de fer feina per Palma: primer de picapedrer amb en Mut, un dels mestres d'obres potents d'aleshores. "Haviem d'anar allà on fos, la qüestió era fer feina".

Més endavant ell i sis o set més santamariers partien en bicicleta de cap a Palma i anaven a la pedrera de Gènova, d'on treien pedra per fer el moll nou.

Durant uns anys va estar llogat amb els germans Morro. Amb ells va anar a Son Marron a Sineu. Ells arrabassaven ametllers, mates..., i altres feien carbó. L'amo en Tomeu diu que hi havia mates que feien fins a 25 feixos de llenya.

I per acabar la revisió a les feines, dir que l'amo en Tomeu també es va encarregar de la caldera de vapor que hi havia a la fàbrica de biguetes del costat de casa seva. Aquesta fàbrica la va muntar un tal Carmelo. Posteriorment hi va haver el magatzem de material de construcció d'en Femenies i actualment s'hi troben els de BALESA.

L'experiència en el maneig de la caldera va ser motiu perquè el llogassin per dur la de la fàbrica dels teixits, tot i que en substituir-la per la maquinària elèctrica va estar en els telers.

De jove ell i la seva família es mudaren a una casa del carrer del Rosari, aferrat amb na Picarola davant ca ses Confits, perquè en el Serral no hi tenien corrent.

Es va casar als voltants dels anys cinquanta amb Maria Mates Salom, na Maria Ganxa, de Can Pipa, i tenguéren tres fills: Sebastià, Josep i Bartomeu Serra Mates.

Madò Maria també es va posar a fer feina de ben joveneta. Després d'anar uns anys a l'escola de foravila de

Maria Mates Salom, madò Maria Ganxa de Can Pipa, amb la bicicleta que fa servir per anar a comprar.
Just al seu darrera hi havia l'era de la casa

En aquesta casa de la placeta de Can Orell hi havia el taller on s'hi cordaven barrals i on madò Maria hi va fer feina durant anys

Cas Ratolí es va llogar a cordar barrals a una casa de la placeta de Can Orell. Només tenia 11 o 12 anys i per això sempre havien d'estar pendents de si hi anava algun inspector. Recorda que més d'una vegada s'havien d'amagar.

De casats mestre Tomeu i madò Maria visqueren en el carrer Rector Caldentey, davant ca ses monges, a qui l'amo en Tomeu proveïa de llenya. Amb posterioritat, als tres anys aproximadament d'haver-se casat -ja tenien en Sebastià- tornaren a la casa del Colcador i allà varen néixer els altres dos fills.

Tot i que millores com l'electricitat, els vehicles motoritzats, etc., suposaren un avanç de cara a millorar la qualitat de vida, al llarg de la conversa inevitablement surt el tema d'altres canvis soferts a foravila, com és el fet que la gent tengués unes relacions de veïnatge molt més estretes.

L'amo en Tomeu d'es Colcador deu ser un dels darrers santamariers que encara llauen amb una bístia. A la fotografia el podem veure fent un parell de solcs a l'hortet que té davant les cases

Recorda, per exemple, que ell anava a comprar per a les veïnes del redol: madò Berenguera, que

Angela Frontera Salom, n'Angela Bala, en una fotografia del temps que va viure a les cases del Colcador

vivia de lloguer a les cases de Cas Morronguets; madò Magdalena Tabaquet, que vivia a la casa de la carretera que fa cantonada devora la voltadora; madò Francesca Barona. L'enviaven a la botiga de na Jerònia Picarola situada devora la casa on actualment hi viu n'Antònia de Cas Selleter.

A mitjans dels anys 40, durant el temps que la família Serra Pisà va viure en el carrer del Rosari, a les cases del Colcador hi estava de lloguer la família dels Porretes que feien de margers. Sebastià Frontera Dols Porreta, casat amb Antonina Salom Ripoll Bala i els seus fills, Catalina, Angela, Sebastià i Tomàs, hi estigueren prop de vint anys.

A l'actualitat n'Angela Bala, viuda de Salvador Morro, manté encara ben viu el record del temps que visqueren en el Colcador. Aquesta és la transcripció dels primers records que em refereix en parlar de la seva estada en aquestes cases:

"A l'hora de batre el meu pare em feia estar damunt l'era i a mi no m'agradava gens, perquè l'era estava

ran de la carretera i els que passaven em tiraven "piropos" i jo m'empegueïa.

A mi també m'agradava molt cantar, però hi havia un home que passava en bicicleta i ulleres obscures que si em sentia s'aturava a escoltar i a mi em feia molta por, i el que feia era fermar el ca a la baula de la porta.

Un vespre un germà meu va sorprendre una home mentre ens robava les gallines. El va agafar i va dir a mon pare que el vigilàs mentre ell anava a vestir-se però a mon pare li va fer llàstima entregar-lo a les autoritats i el va deixar fugir."

JOAN FRAU SERRA, MÉS DE 30 ANYS ENTRENANT EL CLUB DE BÀSQUET SANTA MARIA.

Segurament el bàsquet a Santa Maria no seria el que és sense en Joan Frau. Ni tampoc no hauria aconseguit les fites que ha obtingut al llarg d'aquests darrers trenta anys sense ell com a entrenador. Tanmateix tot té un final. I en Joan ha pres la decisió de deixar aquesta responsabilitat en altres mans. La revista Coanegra ja donà la notícia el mes passat a la secció d'esports, però ara hem trobat que la informació mereixia arrodonir-se amb una entrevista. En Joan està casat amb Maria Verd i tenen dos fills, en Toni i na Maria del Camí. Sempre li ha agradat fer coses pel poble. Molts encara recordam les seves cròniques, quan de ben jovenet era corresponsal al Diari de Mallorca. Després en la mateixa línia durant anys ha volgut compaginar la seva feina d'administratiu a la UIB amb aquesta dedicació voluntària al foment de l'esport. Quedarem d'acord per veure'ns al bar Comerç i femem la següent xerrada:

Quan tengueres la primera idea de fer-te entrenador?

Encara era infant. Anava a escola a cases monges amb sor Margalida. Mirava don Jaume Guijarro, mestre de sa parroquial, que entrenava les nines de bàsquet. Jo ja m'hi fixava, em picava la idea. Anys més tard en el Seminari vaig començar jo a jugar-hi. El problema és que després durant la meva joventut quasi sempre vaig haver de compaginar feina i estudis al mateix temps. Vaig començar a la fàbrica de pell Lorena i a estudiar els vespres al institut Ramon Llull de Palma. Primer batxiller, després COU, i després dos anys de

dret. Mai no vaig tenir temps per entrenar i jugar, com hagués estat el meu desig.

Com vares entrar dins el món del basquet?

Devers l'any 71, quan un grupet de quatres santamariers ens vàrem fer àrbitres de taula o anotadors de bàsquet. Erem en Miquel Salom Custurer, en Biel Mesquida Bieló, en Joan Crespí (un molt alt, que ja no viu per Santa Maria) i jo. Tot aquest trull va durar quatre anys i recorreguèrem molts de pobles anant a arbitrar partits. En Biel també era àrbitre de camp i era molt viu per trampejar les situacions. Aleshores a molts de pobles els arbitres tenien problemes, però nosaltres no en vàrem tenir mai. De vegades els que perdien i tot ens deien: "tanta sort que heu vingut vosaltres!".

I llavors d'àrbitre de basquet passares a entrenador?

Bé, vaig començar a ficar-me dins aquest món. Procurava estar molt al dia sobre aquest tema. Vaig començar a anar a cursets i clínics sobre bàsquet. Vaig assistir a conferències de gent com Díaz Miguel, Aito García Reneses, Manel Comes, Moncho González, etc. Anàvem a congressos no només a Mallorca, sinó a diverses ciutats de la península. Finalment l'any 1981 vaig presentar-me a una convocatòria per als títols d'entrenador. Eren tres anys; el primer podies treure el títol de monitor i entrenar fins a juvenil; el segon any podies entrenar júnior i sènior a nivell provincial; el tercer any era ja el títol d'entrenador nacional, per a tot Espanya i fins a primera divisió. Aquest darrer curs era tipus UNED. Ens enviaren les preguntes dins sobres tancats a cada un i sorprenentment no hi havia cap alumne que tengués les mateixes preguntes. A mi em va anar molt bé, per la preparació que duia de les conferències a què havia assistit. Ja coneixia les idees de cada professor. Vaig treure el número dos de la meva promoció, entre més de 500 participants. Els cursos eren bastant complets. Estudiàvem psicologia, psicopedagogia, tècnica individual, tàctica, preparació física, direcció d'equip, etc.

Com va ser el vostre començament del bàsquet a Santa Maria?

Jugàvem a la placa Nova. Hi havia dues cistelles posades en diagonal. Per començar a vegades havíem de retirar cotxes aparcats. Per posar les xarxes ens enfilàvem damunt un cotxe. Havíem de traginar taules i bancs de can Sanxo. Era en temps del club Endavant. A vegades rompiem qualche bombeta de l'enllumenat i llavors havíem de pujar amb una escala a posar-la. Ens canviàvem la roba allà al mig mateix. Després, en temps del batlle Pep Estarelles, ens deixaren Sa Granja per canviar-nos. Era tota una peripècia organitzar un partit allà a la placa Nova.

Recordes qualche anècdota d'aquella època?

Record una cosa que ara pot semblar mentida. Hi havia un matrimoni que cada diumenge a la mateixa hora del partit anaven a missa a la parròquia. Ell nomia Sebastià. Sortia a bracet amb la seva dona del portal de ca seva (devers l'actual bar Espanya) i agafaven directe en diagonal cap al cantó de can Pepaina. Idò bē, en arribar al camp de bàsquet el travessaven ben per mig. Els àrbitres aturaven el partits sorpresos. Nosaltres ja ho sabíem de cada diumenge i ens feia rialles. Després que creuessin el camp tira tira, el partit tornava continuar.

En total, quants d'anys has entrenat el bàsquet Santa Maria?

He fet d'entrenador a Santa Maria des de l'any 1977. Mes de trenta anys seguits. Però aquí crec que he de fer menció de la meva dona, na Maria. He tengut la gran sort de tenir-la al costat i que ella sempre ha participat del mateix que jo. Moltes vegades altres entrenadors m'han confessat que em tenien enveja per això: "Quina sort que tens...!". Ells en arribar a ca seva moltes vegades havien d'aguantar males cares o barrejades perquè la dona no compartia la mateixa

afecció. Jo sempre ho he compartit. Hem pogut parlar del tema. Si hi ha hagut un viatge a la península, l'hem fet junts. Això m'ha ajudat molt. Ho he de reconèixer.

Quins han estat els millors anys del bàsquet Santa Maria?

Hi ha hagut molts d'anys bons. Un any aconseguírem el campionat de Balears. Segons i tercers llocs, n'hem fet un munt. Per altra banda, els anys que l'equip no era tan bo, si jo els veia lluitar i passar gust de jugar, ja considerava un èxit la temporada, encara que a la classificació quedessin per la meitat o per darrera.

No destacaries cap grup o cap jugador en particular?

El bàsquet és un joc d'equip. Hem tengut fornades bones, tant de nins com de nines. En general a Santa Maria ha anat molt bē el bàsquet a les categories inferiors. Quasi sempre hem tengut equips punters. Si hem de destacar algú són aquestes categories. Més endavant, quan els joves tenen 16 o 17 anys, sol passar que es desbaraten. Alguns abandonen i llavors el mateix bloc ja no es veu.

Que en penses, de la competitivitat dins l'esport?

Tant jo com na Maria sempre ens hem dedicat més a promocionar l'esport que no a fer gent competitiva. Hem treballat perquè els nins i les nines, joves i al lotes del poble puguin fer bàsquet. Si qualcun tenia ganes de jugar-hi i no tenia equip, ens hem preocupat de cercar-li un equip on fer-ho. Aquesta és la nostra idea.

A partir de la teva experiència, quines qualitats creus que ha de tenir un entrenador?

Ha d'esser molt psicòleg, i ha de tenir un poc de mà esquerra. També és important que sàpiga tenir paciència. No paciència d'aguantar coses, no em referesc a això, sinó a ser constant, insistent, per arribar amb el temps a aconseguir les fites que es proposa.

Consideres que l'esport ajuda a la formació de la persona?

Això ho he pensat sempre, sobretot els esports de grup com és el bàsquet. L'esport d'equip, encara que

el jugador individual no llueixi tant, té l'avantatge que fomenta la solidaritat i el companyerisme.

Has tingut l'ajuda adequada de les institucions i del poble per dur endavant la teva tasca?

Ajuda, n'he tenguda sempre. A vegades potser manco de la que voldríem. Hem tingut ajudes desinteressades de particulars. I de l'ajuntament no podem queixar-nos. Al poble hi ha moltes associacions que demanen ajuda a l'ajuntament, a part que l'Ajuntament de Santa Maria tampoc no és tan ric. Mon pare ja deia: "Segons sa coca, se fan ses tallades!". Aquí som molts que ens hem de repartir sa coca. Saps que en tenim de coses a Santa Maria: que si coral, que si banda, tercera edat, segona, joves, escoltes... I no em queix d'això, precisament crec que és una cosa bona del poble.

Aquests trenta anys d'entrenador, hi has fet perquè t'agradava o perquè et senties una responsabilitat de fer-ho?

Home! Si no m'hagués agradat fer-ho, no hauria aguantat. Però també ho he fet com una responsabilitat. Puc dir que ho he fet per als mateixos al lots m s que per res. Abans et contava que jo de jove no vaig tenir l'oportunitat de jugar. Es un endarrer que m'ha quedat. Potser aix  m'hagi emp s a donar aquesta oportunitat a aquests joves.

Al moment de retirar-te, ho fas satisfet o et queda qualche corc, qualche antull a realitzar?

Mira, el meu desig més gran seria haver est s encara més el bàsquet a Santa Maria: que tengués m s forca i més participants. Jo estic convenut que el bàsquet pujar  en un futur. Ara comencen a venir nins i nines a l'escola de bàsquet que són fills dels que eren jugadors del Santa Maria. Aix  és un cercle que ajudarà a fomentar-ho.

Et queden bons records d'aquests anys?

Alguna cosa que record ara em sorpr n. Per exemple, els campaments que f iem a l'estiu per Mallorca i fins i tot a Menorca. No s  com els pares ens fiaven

els nins i les nines quan jo i na Maria  rem mes joves. Record un campament a Sa Punta de n'Amer. Ens va agafar de nit un temporal d'aigua i vent. De les tres tendes de campanya passàrem tots a una, i a aguantar-la perquè el vent se l'endua. L'endem  una de les nines, na Maria Ferrer, no s'havia donat compte de res perquè dormia tot el temps!

Has tingut algun reconeixement per la teva feina?

No som una persona que em trobi còmode en aquest tipus de reconeixements (aprofit per dir-te que l'entrevista m'agradaria curta i sense massa floretes). Casualment l'any passat tant a mi com a na Maria, la meva dona, la Federació Balear de Bàsquet ens va concedir l'insígnia d'or.

A partir d'ara qu  far s?

Em retir d'entrenador en actiu però continuarà dins el club donant suport en el que pugui des de segona fila: campus d'estiu, donar una m . Però sense les responsabilitats més grosses.

Qu  li demanaries a la gent del poble?

Que donin suport al basquet!

GRAN ÈXIT DEL III CAMPUS D'ESTIU SANTA MARIA DEL CAMÍ

El que va començar fa tres anys como un projecte d'il·lusió del Club Bàsquet Santa Maria, s'ha convertit en un autèntic èxit, i per tercer any consecutiu s'esgotaren les places oferides.

Dirigit per un grup de tècnics vinculats al club, el Campus d'estiu ha conjugat el treball tècnic amb diferents activitats ludicoesportives.

El Campus es va dur a terme del 23 al 28 de juny, i va comptar amb l'apadrinament d'Esther Morillo, jugadora del Juventut Mariana de Lliga Femenina, que per tercer any consecutiu va col·laborar amb l'equip tècnic per aportar tots els seus coneixements.

Com cada any es va realitzar una sortida alternativa al bàsquet, que per segona vegada va ser a l'escola de vela Calanova, per realitzar activitats amb piragües.

A mésenguany, com a novetat, el divendres vespre es va organitzar un sopar per als pares, les mares i els nins assistents al campus, i després els nins i les nines es quedaren a dormir al pavelló juntament amb els monitors.

L'acte de clausura d'aquesta tercera edició del Campus va ser el dissabte dematí a "Ses Cases des Mestres".

VIATGE DEL FUTBOL 7 A ESCHWEGE (ALEMANYA)

Dins el passat mes de juny els jugadors de l'equip de Futbol 7 del CD Santa Maria, organitzat pel seu entrenador, en Klass, i amb l'ajuda econòmica -a canvi de fer uns treballs de muntatge per part dels pares a la passada Fira Alternativa- de la Regidoria d'Esports de l'Ajuntament de Santa Maria del Camí, es pogueren desplaçar a Alemanya a jugar un torneig.

42 persones, entre jugadors, entrenador, delegats i pares, composaren l'expedició cap a Eschwege, un poble que es troba dins d'una zona boscosa de Hessen, entre Frankfurt i Hannover. S'allotjaren en un alberg juvenil del mateix poble, en una moderna instal·lació situada al costat del riu Werra i a dos minuts del camp de futbol.

A part de la disputa dels diferents partits també tingueren temps de fer una mica d'excursió, i el dia 25 visitaren la fortalesa Hanstein, lloc típic medieval amb unes vistes espectaculars. Al dia següent visitaren Göttingen, ciutat famosa per les seves universitats d'elit. Aquest dia, aprofitant l'estada a la ciutat, disputaren un triangular entre el TSG Bad Harzburg i el Bovenden.

Abans de començar cada partit els jugadors del CD Santa Maria feren entrega d'uns banderins del club com a record.

El més important del viatge no era guanyar ni perdre, sinó la intenció d'intercanviar experiències esportives, conèixer altres cultures i altres costums futbolístics i sobretot fer nous amics.

El integrants de l'expedició deixaren ben alt el nom del CD Santa Maria i sobretot el nom del nostre poble. Es més, l'equip que guanyà el torneig regalà el trofeu de primer classificat als jugadors del CD Santa Maria com a mostra de gratitud cap a ells.

Foren uns dies de futbol i de convivència amb altres famílies en els quals no faltà res en cap moment.

Vejam si això torna a ser el començament d'intercanvis, com es va fer ja fa uns anys a Santa Maria, en què, exjugadors a hores d'ara, es pogueren desplaçar a França i Itàlia, com ara han fet aquest jugadors del Benjamí Futbol 7.

CD SANTA MARIA ATLÈTIC DINAR DE FINAL TEMPO- RADA SENSE REPRESENTACIÓ DE L'AJUNTAMENT.

Bona temporada la que ha fet el Santa Maria Atlètic, que ha quedat molt a prop del capdavant de la classificació; el fet de fallar un grapat de partits fàcils que havien de guanyar i no ho feren els ha costat no estar més amunt, ja que, al campió de tercera, el golejaren les dues vegades que s'hi enfrontaren. L'equip, encapçalat per la seva directiva, està a l'expectativa de si realment es lleva la tercera regional i es fan dos grups de segona, cosa que no els aniria gens malament, però això no és molt segur que es faci, ja que segons ens informaren ja fa uns anys que la federació ho vol fer i no ho acaba de posar en marxa.

La directiva ja està fent feina per poder fer qualche fitxatge i encara no estan molt segures les baixes que pot tenir l'equip; també hi haurà canvi d'entrenador.

L'equip es va acomiadar amb un sopar al restaurant Ruycal amb la presència del regidor d'Esports Antoni Oliver, que feu entrega d'un trofeu a cada jugador.

Un any més el CD Santa Maria va fer al parc aquàtic "Western Park" el ja tradicional dinar de final de temporada.

Les portes del recinte obriren a les 10, quan ja hi havia un bon grapat de jugadors per donar-se el primer bany i per ser els primers en tirar-se per un tobogan. A les 13,30 ens cridaren per megafonia per començar l'entrada al restaurant. Primer de tot s'havia de començar per l'entrega de trofeus, però es va haver de retardar una mica per esperar el regidor d'Esports, que encara no havia arribat i que finalment, a pesar d'estar convidat personalment pels directius del club, no va assistir al dinar; deu ser el primer any en molts d'anys que l'ajuntament, concretament des de la Regidoria d'Esports en aquest cas, no té representació al dinar del CD Santa Maria, i per tant tampoc en la col·laboració de la compra dels trofeus, cosa que sí s'ha fet amb altres entitats esportives. Veient que no venia ningú en representació de l'ajuntament, pujà a dirigir unes breus paraules als assistents n'Antònia Martí, de Serveis Socials, que va deixar clar que ella no sabia res de l'absència i que ella era allà com a mare d'un jugador i no com a representant de l'ajuntament.

Després de les breus paraules de n'Antònia començà l'entrega de trofeus a jugadors, entrenadors, delegats, i a totes les persones que han fet feina pel club durant la temporada.

Una vegada acabada l'entrega de trofeus comencarem a dinar: entremesos i redó de vedella, pastís, cafès i copes. El dinar va acabar amb una dutxa de xampany i aigua per part dels amateurs.

Tot d'una la gent tornà a les piscines on el president del club, Antoni Noguera, i el secretari i entrenador de l'Amateur, Juan Sedeno, foren tirats vestits a l'aigua per un bon grapat de jugadors sense que s'hi poguessin oposar.

El Club vol informar que si qualche jugador no pogué assistir al dinar pot passar per les oficines del club a recollir el seu trofeu.

SUBVENCIONS A EMPRESSES 2008

Per un servei
de qualitat i modern...
Fes del català
la teva eina de feina

*Etiquetatge
Material imprès
Cartes de restaurant
Pàgines web i portals d'Internet*

Presentació de sol·licituds fins al 15 de setembre de 2008

Les sol·licituds es poden presentar en qualsevol terminal del registre general del Consell de Mallorca (Centre Cultural de la Misericòrdia: pl. de l'Hospital, núm. 4; seu del Consell: c/ del Palau Reial, núm. 1, i Llar de la Joventut: c/ del General Riera, núm. 111, Palma)

Més informació: Tel. 971 219 581
www.conselldemallorca.net
www.conselldemallorca.cat

article mag
assegurances assessoria
comptable atenció al client
automòbils cap de secció
confecció conservau-lo en
fred consumiu-lo abans de
darrers dies departament
de màrqueting descomptes
especials electrodomèstics
els millors articles al millor
preu empenyeu encarregat
de vendes entrada
espectacles estanc, articles
de fumador estirau estris
de cuina estris de neteja
ferreteria floristeria
instruments musicals
jardineria joieria juguetes,
jocs llenceria llibreria
material d'oficina material
escolar mobles i
complements moda per a
home/dona motocicletes
obert objectes de bany
optica pagau a terminis
papereria parament de
casa perfumeria quiosc
rebaixes reclamacions
rellotgeria roba interior i
complements sabateria
servei a domicili servei ràpid
serveis d'hoteleria so,
fotografia i cinema sortida
tancat tornam d'aquí a 10
minuts visitau-nos

2008

Consell de Mallorca
Departament de Cultura i Patrimoni